(ബി) അവർ ഏതൊരു സമുദായത്തിൽ പെട്ടവരാണ്;
(സി) ഇവരുടെ നിയമനപ്പട്ടിക ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടോ;
(ഡി) ഇല്ലെങ്കിൽ, എപ്പോൾ കാണും?

മിസ്റ്റർ എസ്സ്. വെങ്കിടേശ്വരൻ:

(എ) സ്ഥിരക്കാർ.

പകരക്കാർ ൨൯ ൪. ഇതിൽ പകരം നോക്കിയിരുന്നവരെ പിന്നീടും നിയമിച്ചിട്ടുള്ളവരുമുണ്ട്.

(ബി) ജാതി വിവരപ്പട്ടിക താഴെ ചേർക്കുന്നു.

(സി) & (ഡി) പട്ടിക ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

ജാതി വിവരപ്പട്ടിക

നായർ	൩൫	തമിഴ ബ്രാഹ്മണൻ	൨
ഈഴവൻ	൩൫	പുലയൻ	൩
അമ്പലവാസി	൭	ക്ഷത്രിയൻ	൪
നമ്പൂതിരി	൪	പിഷാരോടി	൪
നമ്പീശൻ	൪	റോമോ സിറിയൻ	൩൨
ജാക്കോബൈറ്റ് ക്രിസ്ത്യൻ	൫	കാൽഡിയൻ സിറിയൻ	൫
ആംഗ്ലിക്കൻ ക്രിസ്ത്യൻ	൪	മുസ്ലീം	ൽ
പെരുമണ്ണാൻ	൨	കണക്കൻ	൩
പടന്നൻ	൩	മലയൻ	൨
തട്ടാൻ	൪	കൊല്ലൻ	൪
പിള്ള (വൈശ്യൻ)	൨	കുടുംബിചെട്ടി	൪
വാലൻ	൪	അരയൻ	൨
കാടൻ	൫	എഴുത്തച്ഛൻ	൧
വെളുത്തേടൻ	൪		

General Discussion on the Budget (Continued)

Miss Annie Joseph *(Trichur-Women):* Mr. President, I must congratulate the Finance Member for the elucidative and interesting speech with which he has presented a dull budget—a budget which, with its utter lack of imagination and progress and a smattering of some pseudo-progressive items, is nothing more than a sad repetition of the proverbial monotonous conservatism typical of its illustrious predecessors When all should principles of public finance militate against a surplus budget which fails to meet reasonable public requirements, I cannot appreciate, sir, of the supreme gratification assumed by the Government in presenting a surplus budget. This reduces public finance to the level of a private business concern where plus balance sheets are, indeed, highly applauded and rejoiced over. With our roads and other means of communication incomplete and ill-maintained in recent times, our rural areas still lacking in essential services like medicine and education; our daily rations, of a quality least creditable to those responsible for their distribution and costing almost four times the pre-war rates, our agriculture rotting in several places for lack of proper irrigation facilities, I feel that the time is up that our Government should revise its views and feel less gratified at the budget presented.

I am sure this House will agree with me in thinking that there is always a safe margin between surplus and bankruptacy which could safely be explored without seriously affecting the financial stability of a State, for taking up such items of work as would ensure the promotion of public welfare. It should, indeed, be a disappointment to the public that our budget has not only failed to make the least attempt in this direction but has gone further and tightened its strings. I shall only be surprised if our Finance Member is free from a prosecution for hoarding, though certainly not for profiteering.

It is certainly a happiy indication of the prosperity of our State that its revenue has mounted up to the record figure of nearly three crores of rupees. But may I remind the Government, Sir, that we have far outlived the age of the philosophy of the 'end justifying the means'. Let me in this connection draw the pointed attention of the Government to the most unholy taxation on betelnuts recently introduced in the State. We anticipate an income of 12 lakhs of rupees for the coming year. This is the unhappy successor of a previous taxation on

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the Matches Industry, both taking their origin to the Government of India and seeking justification in the fact that it is the Government of India's plan and the State is helpless. The result of the Excise Duty on matches has been that the industry has practically collapsed, at least in this State. This fact is almost admitted in the explanatory memorandum also. The repurcussions of the duty on betelnuts will be, I warn the Government, that the cultivation will be totally abandoned or badly neglected. So I feel, Sir, that it is the solemn duty of the Government to make proper representations to the Government of India on behalf of our cultivators and decline to be a party to this unholy taxation.

I feel I shall be guilty of a serious omission if I fail to recognise that our Government is contemplating a heavy, and let us hope bright and beneficial programme of post-war reconstruction, although no serious mention of it appears in the budget. Living, as we do, in a progressive era and leaping towards one of greater progress, it is up to us to investigate and find out what exactly is the reason why, we in this country, at any rate, are lacking in economic and social progress—I purposely avoid cultural—when compared to Western countries. When we hear of the incredible quantities of agricultural produce and still larger turn overs in industry in Western countries we are more than dejected at our own sad plight. But, I ask, do our Government and people care to enquire and much less to adopt the measures which the Governments of these countries have adopted for a long time in the past to improve the economic and social condition of their people? We know, if we do not, we ought to—that as a matter of fact hundreds of tractors are being used in countries like Italy to plough the soil, that heavy and light machineries alike are used for harvesting the crops, that aeroplanes come and do the seed sowing work in muddy tracts, that experiments after experiments are conducted for acclamatising and improving seeds, that huge factories are engaged in the production of concentrated manures and irrigation canals laid with concrete and regulating and guaranteeing the supply of water are constructed. And still, we go on with our blunt edged country ploughs driven by semi-starved and-half dead bullocks, our stereo-typed manures and seeds and our oft-failing irrigation channels. I can certainly assure the House that as long as we are pledged to these time old methods our lot also will be the same time old one. Although I have no claims to give an expert opinion in this matter I wish to make myself bold to express my own conviction that the prosperity of our agricultural population can hardly be achieved unless we follow the examples of Western countries and machanise the cultivation as far as possible. I fail to see what stands in the way of introducing tractors for the preparation of our soil and leaving our half dead bullocks to their own leisure. Fragmentation of our fields is, I know, the possible objection. My answer is to level up all partition bunds and put up flag staffs. Try the experiment in some extensive paddy fields and watch the result. Let us start a fertilizer factory of our own and produce concen trated manures. Improve our seeds and popularise them at Government expenses, if necessary. To my mind our Governmnt would be failing in its solemn duty if it permits conservatism and sentiment to stand in its way in implementing this or similar programmes of public importance. I am only leaving this suggestion. The Government and the House may take it for what it is worth.

Similarly in the case of industries, we have to take rapid strides. I do not wish to prolong my speech by any elaborate discussion of the recommendations of the Manu Subedar Committee. But I wish to add one suggestion to the programme of industrialisation given by the committee. According to me a programme of State-wide electrification should precede our industrial programme, a programme according to which current is radiated to every nook and corner of the State from power-houses located in central places and conveniently distributed throughout the State. This should be followed by an intensive effort at popularising mechanised cottage industries and larger ones. A programme of this type will not only give the proper incentive for industrialisation in the State but also save a good deal of man-power now wasted in cottage industries.

But, Sir, before we start a programme either industrial or agricultural, we should know where we are, what we are aiming at, in what period we can achieve our aim and in what manner we can find the financial resources for the scheme. In short, what is needed above all is planning and survey. Surveys, I hope, we have had in plenty. What is required is only planning. Let us prepare a State-wide plan of agricultural and industrial development according to which no individual and no area of this State is denied of opportunities. I concede it may not be possible to work it up all on a sudden. The proper course in such circumstances would be to spread out the work in a limited number of years. Let me Hope that this house will have the pleasure of seeing such a plan—say 5, 10, or 15 year plan—and fervently pray that our State will be second to none in matters of industrial and agricultural progress.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Sir, equality of opportunities and equality in treatment form the essential symbols of progress and culture. A State which tolerates inequalities in this respect shall find, in the long-run, that progress is retarded for ever. To remedy this fundamental defect it is essential that sex-inequalities in the matter of wages and opportunities are removed at the earliest possible opportunity. I need hardly say that in most of the mills and factories in the State a disparity in wages between men and women labourers is indulged in. To us who are well-versed in the doctrine of dignity of labour it will be abundantly clear how unfortunate it is that women are discouraged on this score by a reduction in wages. I hope that Government will take its earliest opportunity to remedy this by appropriate legislation. Let me also take this opportunity to appraise the Government of the necessity of appointing women-welfare officers to look after the welfare of women-labourers at least in the major factories in the State.

In conclusion, let me wish the Government a peaceful and progressive term of administration during the coming year and hope that the several lakhs of our population will reap the benefits of the views and criticisms expressed by their representatives on the floor of this House through the modifications in the administrative policy which this House, always believes, will be adopted by the Government in the light of those criticisms. Economic, social and cultural progress should necessarily synchronise with constitutional progress and I hope that our benevolent Maharaja advised by his illustrious Diwan, who is himself a seasoned administrator, will erelong grant full responsible Government to His Highness' subjects and thereby satisfy the long entertained constitutional aspirations.

മിസ്റ്റർ വി. ആർ. കൃഷ്ണനെഴത്തശ്ശൻ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്, ഏതൊരു ചുറ്റുപാടിലാണ് പ്രജാമണ്ഡലത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾ ഈ സഭയിൽ പ്രവേശിച്ചതെന്ന് എന്റെ സ്നേഹിതൻ ശ്രീമാൻ എം. കെ. രാജാ ഇന്നലെ ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചു. എന്തൊരാവശ്യത്തിനുവേണ്ടിയാണ്, എന്തൊരുദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ്, എന്തൊരു പരിപാടി നിറവേറ്റുവാനാണ് ഞങ്ങളിവിടെ വന്നിട്ടുള്ളതെന്ന സംഗതിയെക്കുറിച്ച് ഒരു വാക്ക് ഞാൻ ആദ്യമായി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

ന്യായവും സമാധാനപരവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി സാമാന്യജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ നിത്യജീവിതത്തിൽ സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവുമായ സമത്വം കൈവരുത്തുന്ന പരിപൂർണ്ണമായ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം ഈ നാട്ടിൽ നടപ്പാക്കുകയാണ് പ്രജാമണ്ഡലത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്ന് അതു പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ലക്ഷ്യമനുസരിച്ച് പ്രജാമണ്ഡലം തയ്യാറാക്കിയ ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പു വിജ്ഞാപനത്തെ മുൻനിറുത്തിയാണ് ഫ്ര നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽനിന്നു, ജനങ്ങളുടെ സ്വീകരണം ആ വിജ്ഞാപനത്തിനു സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടാണ്, ഞങ്ങളിവിടെ വന്നിട്ടുള്ളതു. അതുകൊണ്ട് ആ വിജ്ഞാപനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പരിപാടികൾ ഈ നിയമസഭയേഖേന നിവ്വഹിക്കുകയാണ് ഞങ്ങളുടെ കർത്തവ്യമെന്ന് ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. പ്രജാമണ്ഡലത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപിതലക്ഷ്യത്തിൽ ഏറ്റവും മുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നതു് ഉത്തരവാദിത്വഭരണമാണെന്നു പറയാതെ കഴികയില്ല. ആ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം ന്യായവും സമാധാനപരവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടിയാണ് സമ്പാദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനം ഈ നിയമസഭയിൽക്കൂടി എത്രകണ്ടു സാദ്ധ്യമാകുമോ അത്രയും അതിനുവേണ്ടി ഞങ്ങളിവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്. പുറത്തുള്ള പ്രവൃത്തികളും അതുപോലെ ഞങ്ങൾ തുടരുന്നതായിരിക്കും. ന്യായവും സമാധാനപരവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടിയുള്ള പ്രവർത്തനംകൊണ്ട് ഈ നാട്ടിലെ ബഹുലക്ഷം ജനങ്ങൾക്കു സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവുമായ ജീവിതത്തിൽ സമത്വവും ക്ഷേമവും സമ്പാദിക്കുവാൻ സന്ദർഭമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള ഞങ്ങളുടെ പരിപാടിയിൽ ഇന്നലെ കണയന്നൂർ ഈഴവമെമ്പർ പറഞ്ഞ സോഷ്യലിസമിദ്ധാന്തം ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. പക്ഷെ അദ്ദേഹം ആശിച്ചതുപോലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പ്രദായം താത്വികമായി അംഗീകരിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം ഞങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ പോകുന്നില്ല. ഇന്നും നാളെയുമെന്നുള്ള വ്യത്യാസം കൂടാതെ അതിനുവേണ്ടിയുള്ള പദ്ധതികൾ ഉടനെ നടപ്പാക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ പരിശ്രമിക്കുന്നതാണ്.

അങ്ങിനെയുള്ള പരിപാടിയോടുകൂടി ഈ സഭയിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഞങ്ങൾക്ക് ഇവിടത്തെ ഗവർമ്മെണ്ടിനോട് എത്ര മനോഭാവമാണ് കൈക്കൊള്ളുവാനുള്ളതെന്ന് ഞാൻ പറയേണ്ടതില്ല. ഈ ഗവർമ്മെണ്ട് ഏത് സ്വഭാവത്തോടും ഏത് സമ്പ്രദായത്തോടും ഏത് പാരമ്പര്യത്തോടും കൂടിയതാണെന്നു ഞാൻ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കേണ്ടതില്ല. ഇതു് സേച്ഛാധികാരപരവും ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവിത്വപരവുമായ ഒരു ഗവർമ്മെണ്ടാണെന്ന് ഞാൻ പറയാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തെതന്നെ എല്ലാവക്കുമറിയാം. ഈ ഗവമ്മെണ്ടിനെ ഇവിടെനിന്നു നീക്കംചെയ്യ പകരം ഈ കൊച്ചീരാജ്യത്തിലെ എല്ലാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽനിന്നു വന്നിട്ടുള്ള ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള പ്രതിനിധികൾക്കു് പരിപൂർണ്ണമായ അധികാരത്തോടുകൂടി മഹാരാജാവിനെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ഉപദേശിക്കുവാനും, ബ്രിട്ടണിൽ അവിടത്തെ രാജാവിനു് എന്തെല്ലാം നിലയും വിലയും അധികാരവുമുണ്ടോ ആ നിലയും വിലയും അധികാരവുമനുസരിച്ചു് നമ്മുടെ മഹാരാജാവു് ഈ രാജ്യത്തെ ഭരിക്കുവാനുള്ള ഒരു നില വരുത്തുവാനാണു് ഞങ്ങൾ പ്രയത്നിക്കുന്നതു്. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഞങ്ങളുടെ പരിശ്രമത്തിൽ ഈ ഗവമ്മെണ്ടിനോടു് അതിനുതക്കവണ്ണമുള്ള വിധത്തിലായിരിക്കും ഞങ്ങൾക്കു പെരുമാറേണ്ടിവരിക. ഈ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി ഇന്നു ഞങ്ങളുടെ എതിർഭാഗത്തിരിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയോടും പെരുമാറേണ്ടതു് ഇന്നവിധത്തിലാണെന്നു് ഞങ്ങൾ വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നത്തെ കൊച്ചിയിലെ വരുമാനത്തിന്റെ പതിമൂന്നിലൊരുഭാഗംകൊണ്ടു കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനുള്ള അധികാരം മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനുള്ളുവെന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പരിതാപമുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. അദ്ദേഹം ആ സ്ഥാനത്തുനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോകേണ്ട കാലാവധി കൂടിയതു മുന്നു കൊല്ലമാണു്. ആ കാലത്തിനിടയ്ക്കു് കൊച്ചിയിലെ വില്ലേജുകളെല്ലാം സുഖവാസയോഗ്യമാകത്തക്ക ഒരു പദ്ധതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആലോചനയിലുണ്ടെന്നു് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ആ പദ്ധതി എന്താണെന്നു വഴിയെ അറിയാമെന്നും, പ്രായോഗികമായ നിലയിൽ വരുമ്പോൾ അതിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ആ പദ്ധതിയുടെ സ്വഭാവവും വ്യാപ്തിയും രീതിയും അതിന്റെ നടത്തിപ്പും കണ്ടതിനുശേഷം അതിനോടു് എങ്ങിനെ പെരുമാറേണമെന്നു് ഞങ്ങൾ അപ്പോഴപ്പോൾ തീരുമാനിക്കുന്നതാണു്. പക്ഷെ, ഞങ്ങളുടെ പ്രഖ്യാപിതമായ നയത്തിൽ നിന്നു് അണുപോലും ഞങ്ങൾ വ്യതിചലിക്കുകയില്ലെന്നും, എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശപ്രാപ്തിക്കുള്ള കാര്യപരിപാടിയുടെ നിർവ്വഹണത്തിൽ മറ്റൊരു വിഭാഗവുമായി സഹകരിക്കുന്നതിനു ഞങ്ങൾക്കു വിരോധമില്ലെന്നുംകൂടി ഞാൻ പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഈ നിയമസഭയുടെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന ബഡ്ജറ്റ് ഒരുപക്ഷെ ഇന്നത്തെ ഗവമ്മെണ്ടിനു തയ്യാറാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഏറ്റവും നല്ല ബഡ്ജറ്റായിരിക്കാം. ഒരുപക്ഷെ ഇതിലും നല്ലൊരു ബഡ്ജറ്റുണ്ടാക്കുവാനും അവർക്കു സാധിക്കുമായിരിക്കാം. അതിനെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കു തല്ക്കാലം ചിന്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഈ ബഡ്ജറ്റ് ഇന്നത്തെ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ സ്വഭാവത്തിനും രീതിക്കും പാരമ്പര്യത്തിനും ഒത്ത ഒരു ബഡ്ജറ്റാണെന്നും, അവരുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളെല്ലാം ഇതിൽ പ്രതിഫലിച്ചുകാണുന്നുണ്ടെന്നും എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടു്. ഈ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ബഡ്ജറ്റിനെ ഈ സഭയിലുള്ള ഏതെങ്കിലും വിഭാഗക്കാർ ഏതു രീതിയിൽ വീക്ഷിച്ചാലും വേണ്ടില്ല ഞങ്ങൾ അതിനെ വീക്ഷിക്കുന്നതു് എങ്ങിനെയാണെന്നതിനെപ്പറ്റിയാണു് എനിക്കു രണ്ടുവാക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായി ഞങ്ങൾക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നതു് സാമാന്യജനങ്ങളുടെ താല്പര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കേവലമായ അശ്രദ്ധയാണു്. ആ അശ്രദ്ധ ഏതെല്ലാം വകുപ്പുകളിലാണു പ്രതിഫലിക്കുന്നതെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. എല്ലാ വകുപ്പുകളിലും ഒരുപോലെ അതു പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ജനങ്ങളെ നേരിട്ടു ബാധിക്കുന്ന കൃഷി, വിദ്യാഭ്യാസം, കൈത്തൊഴിൽ മുതലായ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടുകളിലെല്ലാം അതു് ഏറ്റവും പ്രകടമായി കാണുന്നുണ്ടു്. അതിനെക്കുറിച്ചെല്ലാം കൂടുതൽ പ്രതിപാദിക്കുവാനുള്ള അവസരം അടുത്ത ദിവസങ്ങളിലെ പരിപാടികളിൽ വരുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് അവയുടെ വിശദീകരണത്തിനു ഞാൻ തല്ക്കാലം പുറപ്പെടുന്നില്ല. ഈ ബഡ്ജറ്റിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഗവമ്മെണ്ടു ഭാഗത്തുനിന്നും ഇവിടെ ചെയ്തിട്ടുള്ള മുന്നു പ്രസംഗങ്ങളിലും കാണുന്നതു് ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾക്കു നന്മചെയ്യുവാനുള്ള വളരെയധികം അവസരങ്ങൾ ഗവമ്മെണ്ടു പാഴാക്കി എന്നാണു്. പ്രത്യേകിച്ചു് ഈ യുദ്ധകാലത്തു് ജനങ്ങൾക്കു രക്ഷനൽകുവാനുള്ള പലേ അവസരങ്ങളും ഗവമ്മെണ്ടു പാഴാക്കീട്ടുണ്ടു്. ഇതു് ഒരു യുദ്ധകാലബഡ്ജറ്റാണെന്നു് ദിവാൻജി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ ബഡ്ജറ്റിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതികളെല്ലാം പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ ഇതൊരു യുദ്ധകാലബഡ്ജറ്റാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ യാതൊരു വിഷമവുമില്ല. എന്നാൽ ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ കാണാത്ത ചില സംഗതികൾകൂടി ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഏതൊരു രാജ്യത്തിലേയും യുദ്ധകാലബഡ്ജറ്റിൽ കാണുന്നതായിരിക്കും. കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചോ, കൈത്തൊഴിലുകളെ സംബന്ധിച്ചോ, വ്യവസായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചോ, അതുപോലുള്ള മറ്റു കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചോ, ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ആവശ്യത്തി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്ന അനുസരിച്ചുവിധം ചിലവു ചെയ്യുവാനുള്ളതക്കതുകകൂടി ഈ ബഡ്ഡറിൽ കാണുന്നില്ല. ബ്രിട്ടൻ യുദ്ധത്തിൽ ആദ്യമെ ഏർപ്പെട്ട ഒരു രാജ്യമാണെന്നും, ഹിറ്റ്ലറുടെ ഏറ്റവും ശക്തിമത്തായ സംഘത്തെ എതിർത്ത ഒരു രാജ്യമാണിതെന്നും നമുക്കെല്ലാമറിയാം. ആ ബ്രിട്ടനിലെ കൃഷിയെ അവിടത്തെ ഗവർമ്മെണ്ടു് ഇക്കാലത്തു എങ്ങനെയാണു് പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുപോന്നതെന്നു നമുക്കാലോചിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. കൊച്ചിയെപ്പോലെതന്നെ സ്വയം സമ്പൂർണ്ണമല്ലാതിരുന്ന ബ്രിട്ടനിൽ യുദ്ധം ഏതാണ്ടു് മുന്നോട്ടുപോയപ്പോഴേയ്ക്കും അവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങളിൽ മുക്കാൽ ഭാഗവും അവർതന്നെ ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ഒരു പദ്ധതി നടപ്പാക്കുകയും, അതിനുള്ള സഹായധനവും മറ്റു സകല പ്രേരണകളും ഗവർമ്മെണ്ടു നൽകുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കൊച്ചിയിൽ, ഈ യുദ്ധം തുടങ്ങിയകാലത്തു എത്ര കണ്ടു ഉൽപാദനം ഉണ്ടായിരുന്നുവൊ അതിലും വളരെ കവിഞ്ഞ മറ്റു കാർഷികോൽപാദനം ഇവിടെ പിന്നിട്ടു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി ഈ നാട്ടിലെ കൃഷിക്കാരുടെ നില നേരിട്ടു അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ള എനിയ്ക്കു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഗവർമ്മെണ്ടു ഇതിനെ നിഷേധിക്കുകയാണെങ്കിൽ ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു പരിശോധനകൂടാതെ എനിക്കതു സമ്മതിക്കുവാൻ നിവർത്തിയില്ല.

ഈ രാജ്യത്തിലെ വ്യവസായത്തിന്റെ കാര്യവും ഏതാണ്ടു ഈ നിലയിലാണു്. ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പല വ്യവസായങ്ങൾക്കും എന്തു ദുർയ്യോഗമാണു് വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ളതെന്നു കാണുവാൻ ഒരു ഒറ്റ ഉദാഹരണം അതായതു നെയ്ത്തു വ്യവസായം ഒന്നുമാത്രം എടുത്താൽ മതിയാകുന്നതാണു്. അനേകം നെയ്ത്തുകാർ ഫോഴ്സിലും മറ്റും ചേർന്നു വിദേശങ്ങളിലേക്കു പോകുവാനായി ഗവർമ്മെണ്ടു നൽകിയ ആകർഷണങ്ങളിൽപെട്ടു ഈ നാട്ടിൽനിന്നു വെളിയിലേക്കു പോവുകയും, തൻമൂലം ഇവിടെ നെയ്ത്തുകാരുടെ എണ്ണം ചുരുങ്ങുകയും ചെയ്തതിനാൽ ഈ നാട്ടിന്റെ വസ്ത്രസംബന്ധമായ സ്വയം സംപൂർണ്ണതയ്ക്കു വളരെയധികം കോട്ടം തട്ടുകയും ചെയ്തു.

ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ ഗവർമ്മെണ്ടു പൊതുജനങ്ങളോടു കേവലമായ അശ്രദ്ധ കാണിച്ചുവെന്നുമാത്രമല്ല, ക്ഷമിയ്ക്കുവയ്യാത്ത കുറ്റങ്ങൾ പലതും അവർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു എനിക്കു കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഉദാഹരണമായി രണ്ടോ മൂന്നോ സംഗതികൾ മാത്രം പറയാം.

കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തിൽ സാധുക്കളായ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനായി നാലുലക്ഷം ഉറുപ്പിക ബഡ്ഡറിൽ വക കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അതിലേക്കായി രണ്ടുലക്ഷത്തിലധികം ഉറുപ്പിക ചിലവാക്കുവാൻ ഇവിടത്തെ ഗവർമ്മെണ്ടിനു സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണു് കാണുന്നതു്. (ദക്ഷയിൻ). എന്തുകൊണ്ടു എത്രയും അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഈ കാര്യത്തിനു രണ്ടുലക്ഷം ഉറുപ്പികകൂടി ചിലവാക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ അവർക്കു ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ബാക്കി വന്നുവെന്നു് പൊതുജനാഭിപ്രായ കോടതിയുടെ മുമ്പിൽ സമാധാനം പറയേണ്ട ചുമതല ഗവർമ്മെണ്ടിനുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഉത്തരവാദഭരണമുള്ള ഒരു രാജ്യത്തിലാണു് ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അവിടത്തെ ഗവർമ്മെണ്ടിനു ഒരു ന്യൂ പ്രാവശ്യം സ്ഥാനഭ്രംശം വരുമെന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു. ആറുമാസം മുമ്പെയുണ്ടായ കാർഡു ചെക്കിംഗിനെപ്പറ്റിയുള്ള കഥ ഇന്നലെ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുകയുണ്ടായി. ആ കാര്യത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന രണ്ടായിരത്തിലധികം വരുന്ന ദരിദ്രരായ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു കൊടുക്കുവാൻ ഗവർമ്മെണ്ടു തീർച്ചയാക്കിയ തുച്ഛമായ അഞ്ചുറുപ്പികവീതം കൊടുക്കുവാൻ ഇക്കഴിഞ്ഞ ആറു മാസത്തെ പരിശ്രമംകൊണ്ടും ഗവർമ്മെണ്ടിനു സാധിച്ചിട്ടില്ല. പേരെ ഒരു സംഗതിയും, ഇവിടെ ചോദ്യോത്തര വേളയിൽ പുറത്തുവരികയുണ്ടായി. ഏതാനും കൃഷിക്കാർ തങ്ങളുടെ കൃഷിയാവശ്യത്തിനു് ക ങ ഉറുപ്പിക വായ്പ അനുവദിച്ചു കിട്ടണമെന്നപേക്ഷിച്ചതു ഒരു കൊല്ലം ൨ മാസം ൪ ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടും ഇപ്പോഴും വിചാരണയിലിരിക്കുന്നതല്ലാതെ ഇതേവരെ ആ സംഖ്യ അവർക്കു കൊടുക്കുവാനൊ കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു പറയുവാനൊ ഗവർമ്മെണ്ടിനു സാധിച്ചിട്ടില്ല. മൂന്നു ലക്ഷം ഉറുപ്പികയുടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ നശിച്ചുപോയിട്ടുള്ളതു സാരമില്ല എന്നു് ദിവാൻജി അവർകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി. അടുത്ത ഒരു രാജ്യത്തിൽ ഒരു കോടി ഉറുപ്പികയുടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായും അവിടത്തെ ഭരണാധികാരി അതിനെക്കുറിച്ചു യാതൊരു ക്ലേശവുംകൂടാതെ ഇരിയ്ക്കുന്നതായും അദ്ദേഹം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു. എന്തു തരക്കേടുകൊണ്ടാണു്, എങ്ങനെയാണു് ഈ നഷ്ടം വന്നതെന്നു് ജനങ്ങളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുക്കവണ്ണമുള്ള ആലോചന ഈ ഗവർമ്മെണ്ടിനുണ്ടായില്ല. പകരം, ഇതിലുമധികം വരാതിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു സ്വയം സംതൃപ്തിയടയുകയാണു് അവർ ചെയ്യുന്നതു്. ഇതെല്ലാം ന്യായമായ ജനാധിപത്യം ഉള്ള ഗവർമ്മെണ്ടു വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ പുറപ്പെടുമോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിച്ചമുള്ള ഒരു ബഡ്ജറാണിതു എന്നിവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇതു ഒരു ക്ഷേമബഡ്ജറും ഉദാരാചാര ബഡ്ജറുമാണെന്നു് ഒരു നോട്ടത്തിൽ അറിയുവാൻ സാധിക്കും. ഇന്നാട്ടിലെ അടക്കയുടെ പേരിൽ വളരെയധികം നികുതി ചുമത്തിയും, സദാചാരവിരുദ്ധമായി മദ്യപാനത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചും അതേ, പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചും എന്നതന്നെ ഞാൻ പറയും, ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ളതാണു് ഈ മിച്ച ബഡ്ജറെന്നു കാണുവാൻ സാധിക്കും. നമ്മുടെ ഫിനാൻസുമെമ്പർ ദേശോദ്ധാരണപരമായ—അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ, ധൈതികവും ധാർമികവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ—ജനങ്ങൾക്കു പുരോഗതി നൽകുന്ന ഡീപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകളിൽ ൧ ലക്ഷം ഉറുപ്പിക ചിലവു ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു് കണക്കുകൊണ്ടു കാണിച്ചു. ജനങ്ങൾക്കു വളരെ സന്തോഷകരമായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നു വിചാരിച്ചാണു് അദ്ദേഹം ആ കണക്കു പറഞ്ഞതെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ദേശോദ്ധാരണപരമായി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒന്നാമതു് കൃഷിയെസംബന്ധിച്ചുള്ള ചില വിശദീകരണങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ മതി. ൪ ലക്ഷം ഉറുപ്പിക ചിലവുചെയ്യുന്ന കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽ ൪൦,൦൦൦ ഉറുപ്പിക തോട്ടങ്ങൾ—പാലസ്സുകൾ, സക്കാർ മന്ദിരങ്ങൾ മുതലായവയിലെ തോട്ടങ്ങൾ—സംരക്ഷിക്കുവാനാണു് നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതു. ഇതു ആരുടെയെല്ലാം എത്രയെല്ലാം ധൈതികവും ധാർമികവുമായ പുരോഗതിയ്ക്കു ഉപകരിക്കുന്നുവെന്നു ധനകാര്യമെമ്പർ വിശദമാക്കട്ടെ. ൧,൫൦,൦൦൦ ഉറുപ്പിക ശമ്പളച്ചിലവിനു മാത്രമുള്ളതാണു്. ഇതുകൊണ്ടു എത്ര ആളുകളുടെ ധാർമ്മികവും ധൈതികവുമായ പുരോഗതിയാണു് വന്നുചേരുന്നതെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണു്. അതുപോലെതന്നെ ഒന്നേമുക്കാൽ ലക്ഷം ഉറുപ്പിക ചിലവുള്ള നടത്തുന്ന ഫോറം ഓപ്പറേഷൻസു എന്നു പറയുന്ന ഒരിനമുണ്ടു്. ഒല്ലൂർക്കരയിലും മറ്റു നടത്തുന്ന കൃഷിയാണു് ഈ എനമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ഇതിൽനിന്നുള്ള വരുമാനം ൫൦,൦൦൦ ഉറുപ്പിക മാത്രമാണു്. ഒന്നേമുക്കാൽ ലക്ഷം ഉറുപ്പികയുടെ ചിലവിൽനിന്നും ൫൦,൦൦൦ക. മാത്രം വരുമാനമുള്ള ഈ പരീക്ഷണംകൊണ്ടു എത്ര സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാരുടെ ധാർമ്മികവും സാമ്പത്തികവുമായ പുരോഗതിയാണു് ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു ഒരു പരിശോധന നടത്തി ഈ സഭയെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ ഗവമെണ്ടിനു് ചുമതലയുണ്ടെന്നാണു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ നന്മാക്കായി, കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽനിന്നും വല്ലതും കൃഷിക്കാർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുവാനായിട്ടു വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ, അതു ഗവമെണ്ടു് വളം മുതലായ സാധനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതുമാത്രമാണു്.

അടച്ചുപൂട്ടുവാൻ തുടങ്ങുന്ന സ്കൂളുകൾക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിനുമായിട്ടു ചിലവാക്കുന്ന തുകയെ ഒഴിവാക്കിയാൽ വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽ സാരമായ ഒരു ചിലവും കാണുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ പറയത്തക്ക കാര്യമായ വിപ്ലവീകരണം യാതൊന്നുമില്ലെന്നു് എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ ശ്രീ പണിക്കർ ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ൪൦ ലക്ഷം ഉറുപ്പിക ചിലവുള്ള പബ്ലിക്കുവർക്സിൽ വളരെയധികം കെട്ടിടങ്ങളും മരാമത്തുപണികളും കാണുന്നതു് ജനങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന, സാമ്പത്തികവും ധാർമ്മികവുമായ, കാര്യങ്ങളല്ലെന്നു് ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്. ഇങ്ങിനെ പരിശോധിച്ചു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ൧൧൯ ലക്ഷം ഉറുപ്പികയുടെ ഏതൊരു ഭാഗമാണു് കൊച്ചീരാജ്യത്തിലെ ൧൪ ലക്ഷത്തോളം വരുന്ന ബഹുജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികവും ധാർമ്മികവുമായ പുരോഗതിക്കു് ഉപയോഗപ്പെടുന്നതെന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമെമ്പർതന്നെ ഒന്നു പരിശോധിച്ചു് അറിയിച്ചാൽ കൊള്ളാം.

ഇനി യുദ്ധാനന്തരപരിപാടിയെക്കുറിച്ചാണു് എനിക്കു് ഒരു വാക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ആ പരിപാടികൊണ്ടു് ജനങ്ങളുടെ പലവിധത്തിലുള്ള ആവശ്യങ്ങളും സാധ്യമാകുമെന്നും, അതുവഴി അവരുടെ എല്ലാ വിധത്തിലുള്ള ദുരിതങ്ങളും പരിഹൃതമാകുമെന്നുമാണു് ജനങ്ങളെ ഗവമെണ്ടു് വിശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ നോക്കുന്നതു്. ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലെ ഗവമെണ്ടുകളും പല യുദ്ധാനന്തരപരിപാടികളും ആവിഷ്കരിക്കുന്നതുപോലെ ഇവിടേയും എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നു് ഗവർമ്മെണ്ടിനു് ഉദ്ദേശവും ആഗ്രഹവും അതിനുള്ള പരിപാടിയുമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു നിശ്ചയമായും ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുവഴിക്കുള്ള പരിശ്രമംമാത്രം പോരാ എന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ഇവിടെ ഇതിൽ കവിഞ്ഞു യാതൊന്നും ഗവർമ്മെണ്ടു ചെയ്യുവാൻ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു് ഈ ബഡ്ജറുകൊണ്ടു മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടു്. ഈ രാജ്യത്തുള്ള ൧൪ ലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികമായ അവശതകളുടെ പരിഹാരത്തിനു് ഈ യുദ്ധാനന്തരപരിപാടി എത്രകണ്ടു് അനുഗ്രഹമാകുമെന്നുള്ള സംഗതി പ്രത്യേകം ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഈ അനുഗ്രഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഏതാനും ചില ആളു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കരിക്കുമാത്രം പോരാ എന്നു സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഏതാനും ചില ആളുകളെമാത്രം സ്പർശിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ പ്ലാനിങ്ങിന്റെ വീക്ഷണരീതിതന്നെ ഒന്നു മാറേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എനിക്കു ഗവർമ്മെണ്ടിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു്.

ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികമായ നിത്യജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഇനങ്ങൾ ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, വീടു് മുതലായവയാണു്, അതു് വേണ്ടപോലെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക; അതുപോലെ അവരുടെ സാംസ്കാരികമായ വളർച്ചക്കു വേണ്ടതു ചെയ്യുക; അതിനുള്ള പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിക്കുക; ഇതാണു ഗവർമ്മെണ്ടു ചെയ്യേണ്ടതു്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുവാനുള്ള ഒരു കഴിവു്, ഒരു തോന്നൽ, ഒരു മനഃസ്ഥിതി ഈ ഗവർമ്മെണ്ടിനു് ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നു് എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ടു്. ഈ ഗവർമ്മെണ്ടു മാറാതെ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു യുദ്ധാനന്തരപരിപാടികൊണ്ടു് സാമാന്യജനങ്ങളുടെ യാതൊരാവശ്യങ്ങളും നിറവേറ്റുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിലെ ഒരു അവശിഷ്ടമാണു് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ ഗവർമ്മെണ്ടു്. ആ കാലങ്ങൾ പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്, എന്നു് എന്റെ സ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ രാജാ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ബ്രിട്ടണിലും മറ്റുമുള്ള മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ഈ ഗവർമ്മെണ്ടിനു് ആലോചനയുണ്ടെങ്കിൽ, അവക്കു ബുദ്ധിയുണ്ടെങ്കിൽ, ആ പരിവർത്തനത്തെ അവർ സഹായിക്കുകയാണു് വേണ്ടതു്. അതു ഗവർമ്മെണ്ടു് ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനുവേണ്ടി ചെയ്യുവാനുള്ളതു് എന്താണെന്നു് ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ന്യായമായും സമാധാനപരമായും ജനക്ഷേമകരങ്ങളായ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ ജനങ്ങളും ഗവർമ്മെണ്ടും ഒരുപോലെ ആഗ്രഹിക്കുകയും, ആ പ്രവർത്തികൾ ഗവർമ്മെണ്ടുതന്നെ നടത്തുകയും ചെയ്താൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള പുരോഗതി യാതൊരു പ്രതിബന്ധവുംകൂടാതെ കൈവരുന്നതാണു്. ഈ സഭയിലെ മറ്റു കക്ഷികളിൽപെട്ട പ്രതിനിധികളോടു് ഞങ്ങൾക്കു പറയുവാനുള്ളതു് ഞങ്ങളുടെ പ്രഖ്യാപിതമായ പരിപാടിയിൽനിന്നു ലവലേശവും വ്യതിചലിക്കാതെ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ താല്പര്യങ്ങളെ പരിരക്ഷിക്കുവാനായി ഞങ്ങളോടു അവർ സഹകരിക്കണമെന്നുള്ളതാണു്.

ഇന്നലെ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിനു സംസാരിച്ച ചില പ്രതിനിധികൾ അവരവരുടെ സമുദായങ്ങളുടേയും പ്രദേശങ്ങളുടേയും ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് പറയുകയുണ്ടായി. അവയൊന്നും സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനു പ്രതിബന്ധമാവുകയില്ലെന്നു് എനിക്കുറപ്പുണ്ടു്. പ്രജാമണ്ഡലത്തിന്റെ പരിപാടിയനുസരിച്ചുള്ള പുരോഗതിയിൽ പ്രത്യേകസമുദായങ്ങളുടേയും പ്രത്യേക വിഭാഗങ്ങളുടേയും എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നും, അവക്കു ഒരു വിധത്തിലുള്ള ശങ്കക്കും വഴിയില്ലെന്നും ഞാൻ ഉറപ്പുപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ആ ഉറപ്പു് അവർ സ്വീകരിച്ചു് ഈ സഭയിലെ ഓരോ നടപടികളിലും അവരുടെ പരിപൂർണ്ണമായ സഹകരണം ഞങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകുമെന്നും, അപ്രകാരംതന്നെ ഞങ്ങളുടെ പരിപാടി ഗവർമ്മെണ്ടു നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കി അതനുസരിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കുമെന്നുമുള്ള പ്രത്യാശയോടുകൂടി ഞാൻ ബഡ്ജറ്റിനെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ പ്രതിപാദനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

Mr. S. P. Luiz *(Nominated):* Mr. President, I echo the feelings of approbation with which the budget of the State, for the ensuing financial year has been vision and forethought and embraces a sufficiently wide compass of nation-building activities. There is no gain-saying of the fact that the general picture present by our State today is in the language of an Editorial of the Malabar Herald of some time back, the picture of the State humming with activities both in the direction of war efforts and what is more important in the direction of post-war reconstruction of the State. Well this is a circumstance which is calculated to raise the most sanguine optimism so far as the future of the State is concerned. Indeed it redounts to the credit of the Reigning Ruler, H. H. Sree Ravi Varma, who has practically concerated his life for the prosperity of the State and his subjects. It is also a singular coincidence, that one of the ablest administrators and statesman of the first magnitude is at the helm of administration to-day, I mean Sir George Boag to whose superior ability and direction the State owes not a little, for the amelioration of the miseries consequent on the war.

There is a definite role which Cochin has to play, along with other Indian States today. The political destiny of Cochin for that matter every Indian State is bound up inextricably with the political destiny of India. And Cochin too has to march along with the times. Cochin has already taken the first step, and thereby set an example to the other Indian States, in the matter of responsible Government and in Cochin alone the Ruler shares authority with the people. The experiment of responsible Government in Cochin, the success of which time has proved is a monument to the political sagacity and statesmanship of one of our most distinguished Diwan

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Sir R. K. Shanmugham Chettiar, who fortunately for us has been entrusted to-day with the high task of advising the great body of Indian Princes. Indeed it is a super choice, and I feel that both the interest of the Princes, and also the people of the States will be substantially promotted. As sure as anything his association with the chamber will secure better protection to the princes against the encroachments of the paramount power. As sure as anything it will have the way for the speedier realisation of political aspirations of the States people.

I take this opportunity to express my feeling that Cochin as a whole, should feel proud of the Honour extended to one of our former Diwans, who has given so great a lead to the other Indian States and earned so imperishable a name and I believe that this feeling is shared by the other Honourable Members of this House.

Public opinion is the very breadth of every civilized Government, and the Legislative Council is a barometer as it were that reflects its varigated shades and oscilations. Standing as it were between the Government and the people as acredited leader, and protector of my community's cause in this Council I wish to deal with the peculiar position of my community, both in India and this State.

Our ones with India does not necessarily mean a breack of our relations with Great Britain. Anglo-Indians, like many other Hindus and Muslims feel, share and believe in the benefit that India would derive by remaining a member of the British Commonwealth of Nations. They also believe that India's complete disconnection with Great Britain would be but to her utter loss and perhaps even ruin. They are advisible link between England and India and as long as they exist a community that link cannot be severed.

It is this inherent attitude Mr. President, that has impelled members of my community throughout the length and breadth of India to rally round the Union Jack in multifarious numbers at a call from the Crown.

The record of my community in this war speaks for itself. The community making the greatest voluntary contribution of war effort is the Anglo-Indian Community. 80 per cent of its man-power are fighting for the cause of democracy and for the protection of our mother land.

The women of the Anglo-Indian Community top the list so far as the contribution of women war effort is concerned. I do not propose to advert to the several directions in which the members of my community have come out with high distinction, in the various branches of the Defence Services.

The first pilot to win the high military honours of three nations Cr. ix de Guerre, the legion of honour and the Victoria Cross was Warrenford, an Anglo-Indian.

The world's record holder of the greatest number of 'planes shot down in one engagement single-handed is Dyson, D. F. C. and Bar another A. I. I do not propose to catalogue the military exploits of my community in this war, and instances that I have sighted serve to indicate that my community has always rallied to the country's cause in the hour of need.

The pages of Cochin History bear testimony to the fact that our community, has stood by the Ruling Family of Cochin in the dire days of external aggression and constituted as it were the sole protectors of the Ruling House for many years. In spite of these high traditions, in spite of our brilliant achievements in the past, our community presents a very sorry picture to-day.

The sense of disappointment and frustration in the political field of my community in this State, is being aggravated by the fear that it will be relegated to a position of the inglorious obscurity in the near future if no relief is forthcoming.

In the obsterperous scramble of communities for representations and concessions we, the minority of minorities have been completely eclepsed. The fact that we were the protectors of the Ruling House of Cochin from external aggression and attack, for over three hundred years has counted little.

The fact that we were the only source of commerce for years after has been ignored and the fact we were holding key positions of office of State, has been virtually forgotten.

As Frank R. Anthony M. L. A. the accredited leader of the Community in India, who has practically dedicated his energies and talents for its uplift, had occasion to remark to me, about the sad plight of my community in this State. It has reached a stage he remarked when the real question has become a question of existance. It is now for the Government to come to our rescue and save us from the verge of a precipice, to which we have been driven by a cruel chain of circumstances.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. President, I make no secret of the fact that of the Anglo-Indians in the State, clean eighty percent are leading a miserable existance, and alarming illiteracy in the most rural areas like Sambaloor, Narakal, Edacochin, and such other nooks of the State.

Now let me deal with the just demands of my community.

I appeal to the Government for those rudimentry educational concessions, such as free scholarships, and stipends to the poverty stricken members of my community. I appeal to the Government for an adequate representation of my community in the service. It is an irony of things that I cannot boast of a single officer of my community in the State drawing a salary of Rs. 100 and above.

It is also regrettable, may I say lamentable and distressing that my community has been practically cold shouldered by the Staff Selection Board in the matter of appointments. Even our legitimate claims founded on our census basis have been brushed aside.

I appeal to the Government in the name of Justice and Humanity to show us the same consideration and give us the same treatment as is shown and given by the Central and Provincial Governments in India. The members of my community in the service of those Government have been accorded a special consideration in the matter of pay and allowances. This is because of the fact, those Governments desire to see our people in service, conduct themselves in a manner which is, in keeping with the respectability of their social status. It is a high time, our Government too copies this example and raise the pay and allowance of the members of my community in the services in a suitable manner.

Let there be no illusion so far as the vast bulk of Anglo-Indian Community is concerned. I make this sorry confession that their pedigree and social position now operates as a curse nay as a tyranny upon their existance. The struggle for existance acute already for them, is rendered all the more acute, as they are forced to keep up a show of respectablity in conformity with their habits and modes of life.

Sir, there is a ring of pathos, about the awful plight of my community, and I appeal to the Government in the name of Justice and in the name of Humanity, and in the name of all those cherished principles for which democracy stands, to alliveate our position by prompt and determined action, more particularly in the lines I have endarvoured to point out before.

Let me now turn the search light of criticism to the general position of the services in the State.

I am firmly of the view, that in an area like Cochin, where the general cost of living is exhorbitantly high, when compared to other parts of India, even the existing rate of dearness allowances is woefully insufficient. And that the present resources of the Government warrant a more substantial increased rate.

Now let me review in passing the state of affairs with respect to the various departments of the State. It is a matter for sincere congragulations that our State has secured the service of a first personage like Mr. K. S. Krishnaswami Iyengar, retired Judge of the Madras High Court, as Chief Justice of the State. Under his masterly guidance it is hoped a thorough reorganisation of the judiciary is made possible, and let us also hope that the subordinate judiciary also will try to win a greater measure of public confidence.

The Department of Food has arrested public attention. It has swollen to rather unimaginable proportions, and it looks as if the existing sense of disappointment and dissatisfaction among certain sections of the public, regarding its administration arises in no small measure to the indiscriminate choice and expansion of their staff. It is lamentable that merchants as a class, are put to needless hardships on account of the rather inscrutable ways of this department, in regard to issue of permits. Inner condition of the deparment has been characterised by some, as really chaotic and it is high time that in the public interest of the State the department is reshuffled.

As for the Forest Department and Tramways the position warrants, nothing but satisfaction under its young and energetic Conservator.

As for education there is considerable scope for the expansion of primary education and I am sure the Director of Public Instruction to whom the State owes not a little for its sound educational policy will bestire himself in this direction.

The Police Department is at a comparatively low ebb to day, on account of the lack of discrimination in the matter of promotion, which has adversely effected its efficiency. Again it is the duty of this department to remove an obvious ground for apprehension existing among the lower sections of the public, in respect of its treatment towards the members thereof, and thus secure the goodwill and co-operation of the public in a really substantial measure.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Regarding the Public Works Department I should say, that such of the criticism levelled against it has failed to take note of the fact that war has cast a very heavy burden upon that department and further that there has been a good deal of side tracking so far its normal functions are concerned. In spite of these adverse circumstances the fact remains that this department has risen equal to the occasion, a circumstance which redounts much credit to the zeal and devotion to duty on the part of the Chief Engineer.

Mr. President, Sir, the prosperity and contentment of the subjects of a State, depend in no small measure, upon the efficiency of the several departments, whose efficiency in turn depends upon the capacity and initative of their heads. It is hoped that the light radiating from the focus of administration, I mean, Sir George Boag, whose ability has enthrolled the admiration of all those who come into contact with him, will serve to infuse a new life and a new momentum into the various departments and thus result in the formation of greater and renovated Cochin.

Mr. K. I. Valayudhan *(Talappalli-Ezhuvas):* Mr. President, Sir, I will be one with those who are gratified at the presentation of a budget—a budget with a surplus althrough a budget which followers suit to its predecessors-I am most incompetent to criticise its predecessors. The very sight of the budget will convince any person or any miser like me that those who are responsible for the same have adopted some methods which are known only to miserly minds which are if I am allowed to use the phrase from John Bull, "penny-wise and pound-foolish". Sir, the appalling nature of the income from the Excise Department tell us the pathetic plight of the people of Cochin State, to that evil habit of drinking which all civilised Government has to discountenance. Sir, although I am very glad to see a surplus budget, moreover the income from the Excise Department and I appreciate the strenuous endeavour of the Excise Commissioner to get excess income from the Excise Department, yet I have to deplore the pathetic plight of the people. Sir, it is not in the least a credit to an advanced Government or to an advanced society which is running fast to social and political freedom. Sir, in British India during the Congress period or before that there was a hue and cry that all these toddy shops should be wiped off and some parts of British India must be made as "dry area" or the place of abstinence. I fear the budget will speak for itself and an outsider will remark that Cochin State is going back to civilisation and going up to degradation in social matters are concerned. But when the Congress Government has accepted the Ministry, they were able to wipe off all these toddy shops, that is, from districts, that is to say, Salem, Guntur, etc. and they were able to work it to the entire satisfaction of the people and there was tranquility and peace during the period in those areas. But when the Ministry has changed from the Congress hands, again the same old method was adopted and their purpose defeated. Sir, I hope that this House will be one with me when I suggest or propose that all these toddy shops, all these evil habit of drinking, can be wiped off from Cochin State and we can remove all these liquids and intoxicating liquids used either by Cochinites or by Europeans and we can use them in scientific methods of industry and thereby we can increase our income. Sir, we can try this experiment in some parts of our Cochin State and I prefer my constituency, that is Talapalli Taluk, as the place to experiment. Sir, we are not going to lose much if we experiment this method in Talapalli Taluk, because the income from that taluk with regard to these liquids is very small compared with the income from the other taluks. Sir, if I advocate this theory further, I fear that I am bringing unemployment to the members of my own community, but I am not in the least afraid of that because the Recruiting Office is left open to them, and they can very well earn their livelihood from that source and become stirdy. Sir, another method of industry which I want to suggest to this House is that we can make sugar and jaggery out of sweet toddy. Travancore is a living example to the industry and inspite of huge commitments in that department they have a surplus budget. I am very glad to see a surplus budget with specific allotments for benevlent and boneficient activities for the people. As the Hon'ble Member for Trichur-Women has stated, this surplus budget is a form of hoarding and it is an offence according to the Defence of India Rules, and I do not know whom we have to prosecute in this matter. Sir, if we go through the rural areas, that is, if any member of this Hon'ble House has the chance to go through the Talapilli Taluk where I have felt too much difficulty during the period of my canvassing, we could note about without the fear of falling down either by day or by night. Sir, "need crieth in the street but nobody to take care of it". Yet we have a surplus budget to laugh at us. One thing which I have to and at this juncture is about the most important source of income which grimly stares at us is the income from arecanuts. I say this from my personal experience because I know that people are groaning under oppressive taxation. Sir, when I suggest this, the Government will find an excuse, that is their natural

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

excuse, that it is an imperial taxation and they are helpless. But the way to the Imperial Government is not shut to the Cochin Government; it is open to them. They can very well approach the Imperial Government and get relieved of this oppressive taxation under which the people are groaning. Sir, this surplus budget is a matter for enjoyment and pleasure to the Treasury Benches, but not to me or any body like me.

The House rose for lunch at 1-30 p. m. and reassembled at 2-30 p.m. with the Deputy President in the Chair,

Mr. P. K. Paul *(Chalakkudi)*: Mr. President, Post-war Reconstruction plans have been the order of the day. We have been hearing of the same from outside, but no definite proposals are with us judged from what I have heard of so far. A definite programme should be chalked out, worked systematically, and finished within a specified period to achieve our goal. I shall place before this House my suggestion regarding certain particular aspects of agricultural improvement. Whatever be said of the industrial advancement, agriculture is and will continue to be the mainstay of the people. The improvement and expansion of agrarian enterprises aiming at the self-sufficiency of agricultural products should take up the first place and should receive the foremost attention of the Hon'ble House and the Government for we have had to experience the appalling dangers of acute food shortage. The excruceating and torturing pangs of Chill penury have not entirely left from many of the people. To releive the common people for ever from the miseries of poverty and starvation, from the struggling pangs for the very existence even, should be our ideal.

The total out-put of paddy in the State was estimated to cover up a period of 5½ months to meet the requirement of our own people before the war and with the present increased production it may come up for 200 days. A supply for another 5½ months has to be met. A vast area of low fertile land fit enough for wet land cultivation is lying idle in the forest tracts. According to the statistics contained in the Economic Survey Report of late Mr. Sankara Menon it is seen that an extent of such land available for cultivation is about 93,000 acres, i. e., about 7½ lakhs paras of land to yield 15 lakhs of bags of paddy—half a bag of rice per head.

With the opening of new roads such as the Anamalai, the Vazhachalkuthu—Nelliampathy Road and other network of roads connecting them with the main existing ones, it would be possible to have an easy access to the unexplored portion of forests areas and cultivation can be carried on. Besides vast quantities of timber can easily be transported and made available for sale.

The work of cultivation in these mountainous tracts can, with great advantage, but be undertaken on a collective basis. The system of collective farming enterprises envisages the consolidation of plots wherein improved methods of agriculture on a scientific basis can be brought into operation instead of the fragmentation of little holding which makes agriculture so uneconomic to the average ryot. I wish to draw the attention of the Hon'ble Members to the existence of two such Collective Farming Co-operative Societies of Anamalai and Kormala, the unique instances of the kind not only in Cochin but in all Southern India and I can assure the Hon'ble Members that the work has been very satisfactorily progressing.

Soon after the inception of the societies a detailed memorandum embodying the various aspects of the working of such collective farms was submitted to the Government for scrutiny and considerations. Their attempts present a fresh outlook in the field of agriculture. The encouragement and aid of the Government will be a great incentive for promoting agricultural interprises of the kind. The present yield in many lands under cultivation is poor and it can greatly be increased by the use of concentrated manures. To popularise the use of such manures it may be supplied to all agriculturists and a small cess, if need be may be realised to cover up a portion of the expenses so incurred.

Another important factor is the availability of irrigational facilities. The Chalakkudi River being the only perenial source of water supply in Cochin, the said irrigation project is pre-eminently the most important and will contribute in a large measure, to the expansion of agriculture. It is estimated that about 30,000 acres of paramba can be converted into wet lands besides vast tracts of Virippu into Mundakan crops. The major irrigation schemes may be worked up at a very early date. All these factors will contribute towards the self sufficiency of agricultural products in Cochin.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

I wish, Sir, to make some observations on Education. Being a Primary teacher myself, it is of primary importance that I should touch upon the primary education in special. I do not intend to speak on the various aspects of the subject; but shall confine myself to the remunerative side of it. It is conceded by all that the pay of the Primary Teacher is deplorably meagre and inadequate to meet the absolute minimum requirements of one employed in teaching profession.

A primary teacher in an aided school gets a sum of Rs. 17 to Rs. 25 a narrow span of increment of Rs. 8 only in the whole life time while others employed get Rs. 25 to 60 and in some cases of appointment, to Rs. 100 even. With the same literary qualifications and additional professional attainments why is a teacher paid considerably less than a clerk who mechanically writes a few pages of manuscript copies? Should a teacher be poorer than a clerk in status and emoluments is the burning question which should arrest the attention of the Hon'ble Members and the Government? The teacher finds himself in a embarrasing predicament in these troublous days of appalling distress to make both ends meet. Unfortunately he has a lot of children to feed too, for poorer classes, as a whole have more children than the richer. *(laughter):* Probably Opulence and Corpulence go together. Apart from eugenic considerations a rich man naturally possesses a fat woman as a wife and she grows fatter and fatter every day, for she has plenty to eat and drink and she bears less.

The primary teacher gets 12 as. to Re. 1 a day including allowances while a labourer often gets Rs. 2 to Rs. 3. The primary teacher is unable to give even a thin gruel of kanji water to his children twice a day. The haggard face, the sunken eyes, the very emaciated form of their children reduced to skin and bone are the mute and silent orators that speak more forcibly than Wilber Force on slave trade. Goaded to despair and sunk in the lowest depths of despondency, the poor teacher broods over his unhappy situation. A sombre melancholy atmosphere of utter dejection and helplessness prevails in the class. Can you, Hon'ble Members expect sound education for the children in such saturated atmosphere of discontentment ? The school going children, the future citizens of Cochin are the greatest asset of ours. If they should grow under a healthy and congenial atmosphere, think of them who give them the initial training, the real mould to develop the latent potentialities and resources. A teacher should therefore be free from want. He should therefore be given a reasonable salary to enable him to live honourably. On behalf of the primary teachers of Cochin, both Sirkar and Aided, I request this Honourable House and the Government be pleased to consider the gravity of the situation and he may be paid a rupee a day at least to start with in the service and a rupee a day as pension when he retires from service. In otherwards a grade of pay of Rs. 30 to 60 on a time scale with retrospective effect may be instituted at an early date.

Mr. C. J. Chirayath *(Nellai):* Mr. Deputy President, Sir,

Before I enter on a discussion on the budget estimate before me I wish to avail of this opportunity to congratulate all those who have been returned to this Council in the recent General Election. I am anxious to do this because I feel that the recent election has been one in which the electorate gave votes knowing what exactly is their power to vote. In a way the previous council which continued to sit seven long years instead of three years against the will of the electorate, taught each voter what is the value of votes and this time they have exercised power in the proper way. Money bags alone cannot carry the day hereafter. Thus here in this reputed House we have this time a truly representative body of the masses of this State. Therefore it is that I am so eager to congratulate the Hon'ble Members. Again I wish to congratulate the Government for reducing their numbers and giving better chances for the unrepresented classes. I feel that the Viswakarmalas ought to have been given a seat. They have a population of not less than 55 thousand and the Government may know that they form into our industrial community. I hope that proper attention will be bestowed in the matter as and when chance arises.

Now one word to our hon'ble friends of the Prajamandal Party. Parties—even the greatest political organisation of India—are changing their views so that they may more easily and quickly attain the goal. Communal claims are now being given due consideration by the Congress and its sister organisations. As it stands at present the Nationalist Party are not at all at variance with the Prajamandal ideals and programme of action. We are one with your aspirations and both of us aim at the maximum prosperity and well-being of our people. In short we stand for full responsible government.

Knowing full well the limitations of our powers in this House and the unavoidable necessity to act within the provision of the Government of Cochin Act we think that we have to be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

cautiously active and pleasingly deliberate. If I may substantiate this policy of our party by an instance, I might invite the attention of the honourable members to the heated discussion that followed a supplementary demand by the Head of the Public Works. In spite of the clear admission by the Diwan President that the Government went wrong and his admonition to the head of the Department that such acts of omission and commission should not be repeated, the Prajamandal called for a poll. We feel that it is uncharitable to be violent after the opposition has admitted defeat. I also submit that no useful purpose could be served in this particular case. On the other hand we stand to lose by such violence. The Government and the public will only consider us uncharitable and non-chivilrous. I referred to this particular incident just to explain that we are one with the Prajamandal but we believe that in certain matters we have yet to be cautious. Anyway I want to impress upon every section of this house that we are all aiming at full responsible Government under the aegis of our beloved Maharaja. Let us therefore by our concerted action, scrupulously honest deliberations in this Council convince our gracious Maharaja that we have grown fit for full responsible Government. The momen our Maharaja is convinced of this fact, I am sure we shall be able to attain that which we seek for.

Now coming to my opinion on the Budget—Estimate I wish first to inform the Honourable Members of the Treasury Benches that we members of this Council have no ill-will against any one of them. All of us including of course the Hon'ble Government Members are loyal subjects of His Highness. Because you represent the Government, we cannot consider you as different sort of beings. You too cannot but in your heart of hearts aspire for full responsible Government along with us. If you call for evidence, I need only ask you to look at the self-evident proof before you. I mean our new Minister. Thus there is no rivalry whatever between us. The activities of the Government, we know are always following plan and directions. We also know that our criticisms shall have direct effect only if the mistake or the irregularity resulted out of glaring inefficiency of the member concerned. However we as the representatives of the people cannot but bring to the pointed notice of the Government your sins of omission and commission. This House as I said at the outset consist of true representatives of the masses and we shall not budge an inch from truth, justice and equity. I believe that there will not be any one among us amenable to tread unholy paths and therefore, Sir, it is incumbent upon the Government to be more vigilant. If the Government will appreciate my humble but sincere remarks, our State shall progress and prosper beyond our expectations. If the Government have what is called the sincerity of purpose behind actions, their the people of this State shall whole heartedly co-operate with them. If the people join hands with Government in good spirit, there will be nothing impossible for the Government to perform.

As a new member to this Council, I thought I must, if possible, congratulate the Government for the surplus budget. However, in spite of my efforts in this direction, I feel that taking the budget as a whole, I cannot congratulate the Government. I could not feel myself enamoured at the surplus amount of Rs. 11¾ lakhs. Of course, there are silver linings here and there providing insufficienty for certain new ventures and to that extent I offer my congratulations and sincere thanks to the Government. I, for one, do not very much care whether ours is a surplus or deficit budget. If what is rightly required is not provided for, it will be a surplus budget and if the Government enter on new ventures with a view to enhance our receipts in the future, our budget for the present will be a deficit budget. I carefully examined whether our Government have made an earnest attempt to provide for our industrial and agricultural advancement, without which I believe our people cannot be better off. In the budget speeches delivered this year and the previous year from the Government side, frequent references were made to post-war plans. But even after all these references in their speeches, we could not get at what exactly are the post-war plans. The budget has provided for the deputation of a number of candidates as many as 13, for special technical training overseas. This is certainly a step in this direction. Power in abundance is required for our industrial progress. I am glad that now at least it has been brought home to the Government that it is foolish to depend on others in this respect. The Government have now at least applied for the import of the plant necessary for the purpose of setting up our own plant. I fear we are too slow and that it may be that before we actually start post-war works, others might as well begin start counting profits out of their executed plans.

This House must be constrained to realise that the budget estimate happened to be a surplus one, because of the abnormal increase in the Excise Revenue and also because of the returns from the new taxation measures on arecanut. Both items are unholy. The Finance

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Member who is known for his shrewdness has dexterously hinted at the unhealthy position arising out of the increase on such items. It may be seen that the estimated receipts under Excise comes to about 75 lakhs. The House must know that 75 lakhs, that the Government are getting is only a part of the profit of the auction bidders. Rs. 6 crores worth of drinking materials should be sold to make out this profit. My head reeled for some time when I realised the enormity of the volume of drinks and smoke materials that our people consume. Sir, I invite this House to witness the deplorable condition to which our people are driven. What is the volume of these drink materials. I think that our Mullurkayal Reservoir cannot contain the total drink materials consumed by our people every year. Sir, this is not a matter for gratification or delight for any good Government. I wish to tell this House that the situation arising out of this is most unsound and even dangerous.

The Government will do good to understand that it is the labour class who contribute the major part of this income to the Government. And how? There is very keen labour scarcity over here due to the exportation of labour in large numbers. The Government have not taken care to control the wages of labourers. The labourer who was previously getting only 3 to 4 annas is now able to get Rs. 2

Rao Sahib K. Ayyappan *(Deputy President):* Do you want to control it?

Mr. C. J. Chirayath *(Nellayi):* Please hear what follows. They do not care to earn out of such chances but they spent major part of their increased income on drinks, especially so, they prefer it to the hopeless quality of rice obtained under the Rationing Scheme. At whose expense is a more serious question to be considered. The middleclass people are the real sufferers in this tragedy of events. The real jenmis in most cases are not cultivators. These middle class people cultivate their fields. Under the existing circumstances they are forced to pay exhorbitant wages and they run into debts. The real master (jenmi) evicts them and they turn into labourers. If the present process of exportation of labour continues and wages over here remain uncontrolled, the middle class are sure to disappear from the scene. Let not the Governmet and the rich imagine that this will be a very safe situation. Let it be known that the disappearance of the middle class will also toll the death-knell of the capitalists.

The greatness and prosperity of nation can very well be gauged from its budget estimate on Education. It will be only a modest estimate to provide at least one fifth of the revenues for education. Education, we must know is the life giving department of every nation, and therefore it will be most unkind and unjust not to amply provide for it. If our State is known as the most progressive State in India, it is only because we stand in the forefront in the matter of education.

It is strange that persons who constitute the Government forget their student career when once they attain positions of responsibility. On behalf of the teaching class, I submit that there is a God above and he shall not any more tolerate this utter neglect of the teachers by their own students. You must know that God cannot but help the teachers because they are supposed to be His representives in this world. Government may also take note that this is the only class of people who remain uncorrupted and untainted. Please do not totally forget your Gurus. Please help them to stop the necessity of their washing every day their only pair of shirt and dhoti. It is a pity that since these teachers are unwilling to take to birth-control practices they are always blessed with a number of children. For all these reasons, I submit that the minimum pay of a teacher should be Rs. 50.

Now I pass on to the Food Supplies. A thorough overhauling is essential in this department as some of the Hon'ble Members suggested. If properly reorganised and reconstituted we will be able to save a good deal. The Supply Department should explain the heavy loss sustained by this Department. Supply Department rations out food materials. The principles underlying rationing is that all should have equal facilities in the matter of obtaining essentials of life under troubled times. If there should be rationing in the real sense every one of us should obtain our food ration from the ration shops. Every grain of paddy should be commandeered and every subject of His Highness should take his ration daily or weekly from the Government. If all the paddy were commandeered I can assure this House that instead of the 27,000 tons we could get at not less than one lakh and 25 thousand tons. This will also justify the statement of the Government three years ago that we have paddy enough for seven months. In this connection I wish the Government to understand that at no time, not even during the time the ration was only half a nazhi, people went out without food. They were having at least one full meal a day. They secured this not through the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ration shops but from the black-market. This market has continued to exist and it will carry on in future also if Government are not bold enough to commandeer the entire produce irrespective of the persons or institutions that have the stock.

I conclude with a word to the Member for Public Works. I request him not to allow people die of thurst when there is flood around them. I refer to the people living at Thottippal and Parappukkara side. Their cultivations are generally carried away by floods and in the summer season they have not enough water for their agricultural operations. The bunds of the Kurumali river should be strengthened which alone I understand is the possible method of saving these people. This has been totally neglected and I submit that this cannot be further delayed. Kurumali-Thottippal road is unfit for traffic. I submit that this may be made fit for human use. Speaking generally of our roads, it is self-sacrificing to travel in rickshaws or carts along our roads. I also submit that the Government may immediately attend to improve the Kallur-Amballur road. Konikkara to Thalore is five miles distant by road while by short cut it is less than half a mile. Simply because the road that has reached so far as Pelakkattukara is not connected to the Konikkara road, the distance between the two being only about one furlong, the people have to go all this distance of five miles to reach Thalore. I wish that the Public Works Member personally inspect the site and do the needful.

I have ever so many items to refer to. But as the time is up, I shall now resume my seat.

മിസ്റ്റർ ജി. എസ്സ്". ധാരാസിംഗ്": മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡെണ്ട് സർ, നമ്മുടെ മുമ്പാകെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഫ ഫ വ ഫ-ലെ മിച്ചബഡ്ഡറിനെ ആധാരമാക്കി ഗവ മ്മെണ്ടിനെ അഭിനന്ദിച്ചും മറ്റും പലരും പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായല്ലൊ ആ അഭിനന്ദനങ്ങ ളിം മറ്റും മെല്ലെ വാങ്ങി കീശയിലിട്ടുംകൊണ്ട് ഞെളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഗവർമ്മെണ്ടി നെ അതർഹിക്കാത്ത ഒരു അഭിനന്ദനം നൽകി ഒരു അപരാധം എന്റെ തലയിൽ വെച്ചു കെട്ടണമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഈ ബഡ്ഡറിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന മിച്ചം വെറ മൊരു പുറംപൂച്ചാണെന്നു ഞങ്ങളുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട പാർട്ടി സിക്രട്ടറി വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടാ യല്ലൊ. ഫ ഫ വ ൦-ൽ അല്പപട്ടിണിക്കാരായ സ്ത്രീകുട്ടികളെ ഉച്ചപ്പട്ടിണി ഇട്ട സമ്പാദി ച്ച വ ലക്ഷം ഉറപ്പിക്കയും ഫ ഫ വ ൧-ലെ ബഡ്ഡറിൽ കൊള്ളിക്കാത്തതും, പാവപ്പെട്ട അ ടക്കാകൃഷിക്കാരിൽനിന്നും നികുതി നീതിക്കൊരായി പിരിച്ചെടുത്ത ൩ ലക്ഷം ഉറപ്പിക യും തട്ടിക്കഴിച്ചാൽ ഈ മിച്ചബഡ്ഡറിന്റെ രഹസ്യം പുറത്താകുന്നതാണല്ലൊ.

ഇനി, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതു ഒരുമിച്ചു ബഡ്ഡറായിരുന്നെങ്കിൽകൂടി ഞാൻ ഗവമ്മേണ്ടി നെ അഭിനന്ദിക്കുവാനൊ അനുമോദിക്കുവാനൊ മുതിരുക ഇല്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതും വ്യ ക്തമാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. കാരണം, കൊച്ചിരാജ്യമെങ്ങും ഭക്ഷണക്ഷാമം, വസ്ത്രക്ഷാമം, അനാദരാ ഗ്യം, പകച്ചുവ്യാധികൾ മുതലായവ അനിയന്ത്രിതമായി നടമാടുമ്പോൾ ഉത്തരവാദിത്വ ബോധമുള്ള ഏതൊരു പരിഷ്കൃതഗവർമ്മേണ്ടിനും ഒരു മിച്ചബഡ്ഡറെ പ്രജാസമക്ഷം സമർ പ്പിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ പൌരലക്ഷങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടിനേയും നരകയാതനയേയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പൈപ്പടി വിദ്യയല്ലെ ഗവർമ്മേണ്ട് കാണി ക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. നികുതിദായകന്മാരിൽനിന്നും പിരിച്ചെടുത്ത പണം കണ്ടമാനം ചിലവഴിക്കുക എന്ന പാരമ്പര്യം ഗവർമ്മേണ്ടു ഇപ്പോഴും തുടർന്നുപോരികയാണ്. രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾ ഇന്നനുഭവിക്കുന്ന അനേകവിധം അവശതകളെക്കുറിച്ചു് ഒരു സിം ഹാവലോകനം നടത്തുകയാണെങ്കിൽതന്നെ, നമ്മൾക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും; ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരുമിച്ച ബഡ്ഡറല്ലാ നമ്മൾക്കു വേണ്ടിയിരുന്നതു് പക്ഷെ ഒന്നാ രണ്ടോ കോടി ഉറപ്പികയുടെ കമ്മിബഡ്ഡറാണു നാം അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്നതു്.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഒന്നാമതായി നമ്മൾക്കിന്നും ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വേണ്ടത്ര കി ട്ടുന്നില്ല. ഉള്ളതിനു് അമിതമായ വിലയും. ഫ ഫ വ-ലും ഫ ഫ ഫ-ലും ഒക്കെട്ടെ ഒരൊറ മണി അരിപോലും കിട്ടാതെ ഈ കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ എത്രയോ ആളുകൾ പട്ടി ണികിടന്നു മരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ഒരുപക്ഷെ ഈ സഭക്കു് ഒരു പുതിയ വാർത്ത —റവലേഷൻ—ആയിരിക്കും. അക്കാലങ്ങളിൽ സർവൻറ്സ് ഓഫ് ഇന്ത്യാ സൊസൈ റ്റിയുടെ അഭിമുഖ്യത്തിൽ ഈ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ ഭക്ഷണക്ഷാമനിവാരണശ്രമങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഫ ര പട്ടിണിമരണങ്ങൾ ഉണ്ടായതായി എനിക്കു തന്നെ നേരിട്ടു് അറിവുള്ളതാണു്. വേണമെങ്കിൽ അതു തെളിയിക്കുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധ നാണു്. സസ്യവൃക്ഷലതാദികൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ തെങ്ങിൻതോപ്പുകളാലും നെൽപ്പാടങ്ങ ളാലും ഫലഭൂയിഷ്ഠവും പ്രകൃതിരമണീയവുമായ ഈ രാജ്യത്തു—പ്രകൃതിയുടെ ലോഭമറ്റ സമ്പ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തുകയും നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന നമ്മുടെ ഈ കൊച്ചിയിൽ—സമൃദ്ധിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ആളുകളും പട്ടിണികൊണ്ടു മരിച്ചുപോവുക എന്നതിനേക്കാളും കൂടുതലായി, നമ്മുടെ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ അപ്രാപ്തിക്കും ഹൃദയശൂന്യമായ അശ്രദ്ധക്കും വേറെ എന്തു തെളിവുകളാണു വേണ്ടതെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു? (ഹിയർ, ഹിയർ.)

രണ്ടാമതായി, വസ്ത്രക്ഷാമം കൊച്ചിയിൽ മൂർദ്ധന്യദശയിൽ എത്തുവാൻ പോകുകയാണു്. ബംഗാളിലെപ്പോലെ വസ്ത്രം കിട്ടാത്തതുമൂലം ഈ രാജ്യത്തിലെ സ്ത്രീകളാരും ആത്മഹത്യ ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലൊ, അതുതന്നെ ഞങ്ങളുടെ കാര്യക്ഷമമായ വിതരണപദ്ധതിയുടെ വിജയമല്ലെ! എന്നു ഒരുപക്ഷെ ഗവൺമെണ്ടു് ആശ്വാസം കൊള്ളുമായിരിക്കാം. ആ വാദത്തിനു മുമ്പിൽ ഞാൻ തോറ്റുപോകുകയേ ഉള്ളൂ. (ചിരി.)

പിന്നീടു കുടിക്കുവാൻ ശുദ്ധജലം ഇല്ലാതെ എത്രയോ ലക്ഷം ജനങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നു മട്ടാഞ്ചേരി ഉൾപ്പെടെയുള്ള തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ പോയി നോക്കിയാൽ നമുക്കേവർക്കും ബോദ്ധ്യമാകും. സങ്കടം ഗവൺമെണ്ടിനെ ബോധിപ്പിച്ചാൽ മിലിട്ടറിക്കാർക്കു കൊടുത്തു ബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ "ആലോചിക്കാം" എന്നു മറുപടി പറയും. പിന്നെ, ഗതാഗതസൌകര്യങ്ങളാണെങ്കിൽ വളരെ അതൃപ്തികരം. മുറവിളികൂട്ടിയാൽ യുദ്ധത്തിന്റെ പേരിൽ "പണമില്ലാ" എന്നു പറഞ്ഞു ഗവൺമെണ്ടു് ഒഴിഞ്ഞുമാറും.

ചെല്ലാനം മുതലായ തീരപ്രദേശങ്ങൾ കടലാക്രമണംകൊണ്ടു വെള്ളത്തിനടിയിൽ ആയിപ്പോകുന്നതിനെ തടുത്തുനിറുത്തുവാൻ ഗവൺമെണ്ടു് ഇതുവരെ കായ്മായി യാതൊന്നുംതന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ല.

ഇനി, രാജ്യത്തിന്റെ നട്ടെല്ലായ കൃഷിക്കാരെ എടുക്കുക. കൃഷിക്കത്യാവശ്യമായ ഉപകരണങ്ങൾ കിട്ടാതെ അവർ അത്യധികം വിഷമിക്കുന്നുണ്ടു്. ആ ഭാഗത്തേക്കും ഗവൺമെണ്ടു് വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നില്ല. കൂടാതെ തൊഴിലാളികൾക്കും കൂലിക്കാർക്കും അവരുടെ ജീവിതത്തോതിനൊടൊപ്പം കൂലി വർദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ഗവൺമെണ്ടു് അവരുടെ കായ്ത്തിൽ നേരിട്ടു് ഇടപെട്ടു് അവരെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ മുതിരുന്നുമില്ല.

കോളേജുവിദ്യാർത്ഥികൾ ഹോസ്റ്റൽസൌകര്യങ്ങൾ കിട്ടാതെ തെരുവുതോറും നടന്നു വീടുകൾ അന്വേഷിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന കാഴ്ച നമ്മൾ കാണുന്നുണ്ടു്. അവർക്കു വേണ്ട സൌകര്യങ്ങളുണ്ടാക്കികൊടുക്കാൻ ഒരു പൈപോലും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. പിന്നെ എത്രയോ മാനേജുമെണ്ടുസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു "ഫണ്ടില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു് എത്രയോ കൊല്ലങ്ങളായി ഗ്രാന്റു നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല.

ഗവൺമെണ്ടു് കീഴ്ജീവനക്കാർക്കുതന്നെ സാധനങ്ങളുടെ വിലവർദ്ധിപ്പിനോടൊപ്പം ശമ്പളവർദ്ധനവു് അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. ൧൯൦൦, ൧൯൦൦ ചില സാധനങ്ങൾക്കു ൧൯൦൦ ശതമാനവും വില വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു ൫൦൦, ൬൭½൦൦ ശതമാനം ക്ഷാമബത്ത നിഷേധം. അതും അല്പപ്പട്ടിണികൊണ്ടു് ആരോഗ്യം നശിച്ചു, യുദ്ധം കഴിയാറായപ്പോഴാണു്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഹിറ്റ്ലർക്കു് ഒരു കഥയാണു് ഓർമ്മവരുന്നതു്. അതായതു തന്റെ കടക്കാരൻ ശ്രീരാമയാത്ര പുറപ്പെടുമ്പോൾ മുഹമ്മദ് ഗസ്നി എന്ന ആ ഉദാരനായ രാജാവു അയാൾക്കു കൊടുക്കുവാനുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പഴയ കടം ൧൨൦൦൦ പവൻ കൊടുത്തയച്ചതായി ഫിർഡൌസി എന്ന പേർഷ്യൻമഹാകവിയുടെ കഥ നമ്മൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നു് അതുപോലെയുള്ള ഒരു സംഭവം നമ്മൾക്കിവിടെ കാണ്മാൻ കഴിഞ്ഞു. ഭാഗ്യം!! (ചിരി.)

എയിഡഡു് ടീച്ചേഴ്സിന്റെ കഥ അതിനേക്കാളും എല്ലാം ശോചനീയം. അവരെക്കുറിച്ചു് എനിക്കു മുമ്പു് ഇവിടെ പ്രസംഗിച്ച ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറന്മാർ ഇവിടെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അവർക്കു മാസ്റ്റർമാർ എന്ന അവരുടെ നില പാലിക്കുകയും വേണം. പട്ടിണികിടന്നു ചാകാതെയിരിക്കുകയും വേണം. ഇതുരണ്ടും ഒരേസമയത്തു നിർവ്വഹിക്കുക എന്നതു് അവരുടെ ഇന്നത്തെ ശമ്പളനിരക്കനുസരിച്ചു് അസാദ്ധ്യവുമാണു്.

ഇങ്ങിനെ ജനങ്ങളുടെ എത്രയോ പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങൾക്കുപോലും വേണ്ടിടത്തോളം പണം ചിലവാക്കാതെ അനാവശ്യകാര്യങ്ങൾക്കു, നാം കഷ്ടപ്പെട്ടുണ്ടാക്കിയ പണം നശിപ്പിച്ചുകളയുന്ന ഹൃദയശൂന്യതക്കു മകുടോദാഹരണങ്ങൾ എത്രയോ ഉണ്ടു്. അതിൽ ഒന്നുരണ്ടെണ്ണം ഞാൻ ഇവിടെ എടുത്തു പറയാം. ഒന്നാമതായി, ഇന്നത്തെ ഫുഡ്ഡ് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു് അതിന്റെ അപ്രാപ്തിയും, അശ്രദ്ധയും, മൂലം നിന്നുനിയന്ത്രണമില്ലായ്മയും കാരണം കൊച്ചിക്കു വളരെ ഭീമമായ സംഖ്യകൾ നഷ്ടം വരുത്തീട്ടുണ്ടു്. ദിവാൻപ്രസിഡെണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വളരെ നിസ്സാരമായ ഭാവത്തിൽ, ഈ കൊല്ലം നൂറു ലക്ഷം ഉറുപ്പിക വിലക്കുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മാത്രമേ ചീഞ്ഞു നശിച്ചുപോയിട്ടുള്ളുവെന്നു പറഞ്ഞുകണ്ടു. എത്ര സാരമില്ലാത്ത കാര്യം! കൂട്ടികൊടുക്കുന്നതൊരു കുലീനയാണു്, പക്ഷേ തവളയ്ക്കോ പ്രാണവേദനയും! (ചിരി)

ഇനി, നമ്മളുടെ പണം വളരെ വിപുലമായ തോതിൽ തന്നിഷ്ടംപോലെ താറുമാറാക്കികളയുന്ന വേറൊരു ഇനമാണു് ഈ "ദേശീയസമരനിര" പ്രവർത്തനങ്ങളും മറ്റും. യുദ്ധാപ്പിൽ യുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇന്ത്യാഗവമ്മെണ്ടും, ൪൦ കോടി ജനങ്ങളുടെ അറിവോ സമ്മതമോ കൂടാതെ പെട്ടെന്നൊരു സുപ്രഭാതത്തിൽ അവരേയും ഈ സാമ്രാജ്യത്വയുദ്ധത്തിൽ ഒരു പങ്കാളിയായി കൂട്ടിച്ചേർത്തു. അന്യായവും അപമാനകരവുമായ ഈ കൃത്യത്തെ ഇന്ത്യയിലെ സകല രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളും അന്നുതന്നെ എതിർക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ സ്വാർത്ഥത്തിൽ പിറന്ന വഞ്ചനയിൽ വളർന്ന, അക്രമംകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്ന നമ്മളുടെ അധീശഗവമ്മെണ്ടിനു് അതുകൊണ്ടു യാതൊരു കുലുക്കവുമുണ്ടായില്ല. അമേരിക്കക്കാരുടേയും മറ്റു രാഷ്ട്രങ്ങളുടേയും കണ്ണിൽ പൊടി ഇടുവാനായി— ഇന്ത്യക്കാർ സ്വമേധയാ യുദ്ധത്തിൽ സഹായിക്കുന്നു എന്ന ഒരു പ്രചരണം നടത്തുവാനായിട്ടാണു—ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ പാവപ്പുഷ്ടിയായ ഈ "ദേശീയസമരനിര" ഇന്ത്യയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതു്. ബയണറ്റിന്റെ പിൻബലം കൊണ്ടു മാത്രം ഇവിടെ നിലകൊള്ളുന്ന ഇന്ത്യാഗവമ്മെണ്ടിന്റെ അധോൻമുഖമായ ഈ പ്രവൃത്തി അനുകരണന്യായേന, മടലേപ്പിടിച്ചവന്റെ കാലേപ്പിടിച്ചവന്റെ വാലേപ്പിടിച്ചു തൂങ്ങുന്ന കൊച്ചിഗവമ്മെണ്ടും (ഉടൻകൊണ്ടുള്ള പൊട്ടിച്ചിരി) അതു് അപ്പടിതന്നെ ഇവിടേയും പകർത്തി. അങ്ങനെ നമ്മളുടെ "ദേശീയസമരനിര" കൊച്ചിയിലും ഭൂജാതമായി. കഴിഞ്ഞ മൂന്നുനാലു കൊല്ലങ്ങളായി കുറെ ആളുകളെ ശമ്പളമില്ലാശമ്പളവും കൊടുത്തു തക്ഷ്ണന്യവും അത്ഥശൂന്യവുമായ പ്രസംഗപരമ്പരകൾ നടത്തിക്കുക അയിരുന്നു ഇതിന്റെ പ്രധാനപ്രവൃത്തി. പ്രസംഗവിഷയങ്ങളാണെങ്കിലോ വെറും "ഹിസ്സു് മാസ്റ്റേഴ്സു് വോയിസു് ഗ്രാമഫോൺപ്ലേറ്റുകളാണു്!! (ചിരി). ഇന്ത്യാഗവമ്മെണ്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ലഘുലേഖകൾ വള്ളിയും പുള്ളിയും വിടാതെ കാണാപ്പാഠം പഠിച്ചു ആളുകളില്ലാത്ത സമരനിരായോഗങ്ങളിൽ കണ്ണും പൂട്ടി പ്രസംഗിച്ചുവിടുകയാണു് ഈ വിദ്വാന്മാരുടെ ഉദ്യോഗം (ചിരി). സമരനിരായോഗങ്ങളിൽ സ്വാഭിമാനമുള്ള ഒരൊറ്റ കുഞ്ഞുപോലും ഹാജരാകുവാൻ കൂട്ടാക്കാതെ വന്നപ്പോൾ ഗവമ്മെണ്ടു സക്കുലറുകൾ അയച്ചു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടും ശമ്പളക്കാരോടും സ്കൂൾമാസ്റ്റർമാരോടും അടുത്തു നടക്കുന്ന എല്ലാ സമരനിരായോഗങ്ങളിലും ഹാജരായിക്കൊള്ളണമെന്നു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ കേൾപ്പിക്കുവാൻ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി കുറെ ആളുകളെ ഉണ്ടാക്കും. പ്രാസംഗികന്മാരാണെങ്കിൽ "കവിതക്കേസു്"പോലെ അവരുടെ പ്രസംഗം മുഴുവനും കേൾപ്പിക്കാതെ വിടുകയുമില്ല (ചിരി). സ്കൂൾ വിട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ഉച്ചപ്പട്ടിണിക്കാരായ അദ്ധ്യാപകന്മാർ വീട്ടിൽ ചെന്നു വല്ലതും കഴിക്കുവാനും കുട്ടികൾക്കു വല്ലതും കൊടുക്കുവാനും അക്ഷമരായി കാത്തുനില്ക്കുമ്പോൾ അവരെ രണ്ടും മൂന്നും മണിക്കൂറുകൾ നേരം ഇരുത്തി കേൾക്കാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചു മരവിപ്പിക്കുന്ന കാര്യം അത്യന്തം ദയനീയമാണു്. കൂടാതെ അവിടെ പറഞ്ഞ ചപ്പും ചവറുമെല്ലാം വെണ്ടക്കാ അക്ഷരത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ പത്രങ്ങൾക്കു പരസ്യങ്ങൾവഴി കൈക്കൂലിയും കൊടുക്കും. കൈക്കൂലി വാങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ പിറ്റെദിവസം ആ പത്രം നിർത്തൽ ചെയ്കയും ചെയ്യും.

മിസ്റ്റർ ബി. വി. കെ. മേനോൻ : കൈക്കൂലിയായി ഗവമ്മെണ്ടു് ഒന്നും കൊടുക്കുന്നില്ല.

മിസ്റ്റർ ജി. എസ്സു്. ധാരാസിംഗു് : പത്രക്കാർ അതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ അവർക്കു് പിന്നെ പത്രം നടത്താൻ സാധിക്കുകയില്ല. പത്രം നിറുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും.

മിസ്റ്റർ ബി. വി. കെ. മേനോൻ: ഗവമ്മെണ്ടു് അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

മിസ്റ്റർ ജി. എസ്സു്. ധാരാസിംഗു്: ഗവമ്മെണ്ടു അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും അങ്ങിനെ ചെയ്യേക്കുമെന്നു് പത്രക്കാർക്കു് ഭയമുണ്ടു്. പ്രസംഗറിപ്പോർട്ടുകൾ കണ്ടാൽ ൫൦—൬൦,൦൦൦ ജനങ്ങൾ കൂടിയിരുന്ന വമ്പിച്ച മഹായോഗങ്ങളിൽ പ്രസംഗിച്ചവയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും! ചുരുക്കത്തിൽ ഈ സമരനിര കൊണ്ടു രാജ്യത്തിനൊ ജനങ്ങൾക്കൊ യാതൊരു ഗുണവും കിട്ടീട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ക്രമാതീതമായ ദ്രോഹമാണുണ്ടായിരിക്കുന്നതെന്നു് എനിക്കു പറയുവാൻ സാധിക്കും അതു കാരണം ഈ സമരനിരയോടു് സ്നേഹവും, കൂറും, ബഹുമാനവും ഉണ്ടാകുന്നതിനു പകരം ജനങ്ങൾക്കു ഇതിനോടു് എന്തെന്നില്ലാത്ത അറപ്പും വെറുപ്പും, അവജ്ഞയുമാണുണ്ടായിരിക്കുന്നതു്. തമിഴു് നാട്ടിൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ആ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രെങ്കിലും ഒരാൾ മരിച്ചാൽ അതിൽ അനുശോചിച്ചുംകൊണ്ട് ഫാ ദിവസം പകൽ മുഴുവനും ഇരുന്നുകരയുവാനായി ഒരു സംഘം സ്ത്രീകളെ ദിവസക്കൂലി കൊടുത്തു നിറുത്തുന്ന ഒരു പതിവുണ്ട്. അതുപോലെ സാമ്രാജ്യത്വം യൂറോപ്പിൽ കിടന്നു അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ അതിൽ അനുശോചിച്ചു "കരയുവാനായി" ദിവസത്തിൽ ഫ രൂപ വ്യ അണ കൂലി കൊടുത്തു നിറുത്തിയിരിക്കുന്നവരല്ലെ നമ്മുടെ "സമരനിര" പ്രാസംഗികന്മാർ? (തുടർന്നു കൊണ്ടുള്ള പൊട്ടിച്ചിരി) എന്നു എനിക്കു പലപ്പോഴും തോന്നിപ്പോകാറുണ്ട്. നമ്മുടെ ഈ ദേശീയ സമരനിര ഒരു തരത്തിലും ദേശീയവുമല്ല, ഒരു "സമരനിര"യുമല്ല. പക്ഷെ "ദേശീയ ചരമനിര" (ദേശീയത്വത്തിന്റെ ചരമം കാണിക്കുന്ന നിര) ആണെന്നു ജനങ്ങൾ സാധാരണയായി പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഈ "സമരനിര" ഉടനടി ചരമമടയണമെന്നാണു ഞങ്ങളുടേയും നിർബ്ബന്ധം!

സർ, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച തരത്തിൽ എത്രയോ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കാര്യങ്ങൾക്കു പണം ആവശ്യമായിരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ വരവിൽനിന്നു വലിയൊരു ഭാഗം അനാവശ്യമായി നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതു നമ്മുടെ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ഒന്നാംകിട അപ്രാപ്തി, അക്ഷന്തവ്യമായ അശ്രദ്ധ, നിരുത്തരവാദിത്വം, മുകളിൽ നിന്നും നിയന്ത്രണമില്ലായ്മ എന്നിവനിമിത്തമാണെന്നു പ്രജകൾക്കു് അനുഭവപ്പെട്ട തുടങ്ങിട്ടു് കാലങ്ങൾ കുറെ ആയി. ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഹൃദയശൂന്യമായ അനീതികൾക്കും വിവേകശൂന്യമായ പ്രവൃത്തികൾക്കും ഒരവധി വരേണമെങ്കിൽ—കൊച്ചിയിലെ പ്രജകൾക്കു മനുഷ്യരെപ്പോലെ ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കണമെങ്കിൽ—നമ്മുടെ ശരിയായ ജനപ്രതിനിധികൾ തന്നെ നമ്മളെ ഭരിക്കണം. കൊച്ചിക്കാരുടെ ജന്മാവകാശമായ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം മാനത്തോടും സമാധാനത്തോടും കൂടി ജനപ്രതിനിധികൾക്കു വിട്ടു കൊടുക്കുവാനുള്ള കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനായി ഞാൻ ഗവൺമെണ്ടിനോടു കെഞ്ചുകയോ, യാചിക്കുകയോ, അപേക്ഷിക്കുകയോ അല്ല ചെയ്യുന്നതു്. നീതിയുടേയും ന്യായത്തിന്റേയും പേരിൽ ആവശ്യപ്പെടുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്! അപ്രകാരം മാനത്തോടെ അധികാരം വിട്ടു കൊടുക്കുവാനുള്ള വിവേകം ഗവർമ്മേണ്ടിനു ഉടനെ തന്നെ ഉണ്ടാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കട്ടെയൊ? ഫ ര ലക്ഷം പ്രജകളുടെ ക്ഷമയും സഹനശക്തിയും ഇനിയും പരീക്ഷിക്കുവാനുള്ള ആപൽക്കരമായ ബുദ്ധിശൂന്യത ഗവൺമെണ്ടു് പ്രവൃത്തിക്കരുതെന്നു ഞാൻ പിന്നെയും ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. ബ്രഹത്—ബഹുജനം—ഒരിക്കൽ ഇളകി കഴിഞ്ഞാൽ ലോകത്തിലെ ഒരു ശക്തിക്കും അതിനെ അടക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു ചരിത്രം വായിച്ചു ഗവൺമെണ്ടിനു ഇനിയും മനസ്സിലായി കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലേ?

മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു്, വളഞ്ഞുകൊടുക്കുവാനോ, ചുരുങ്ങുവാനോ, വികസിക്കാനോ ഒരു കാലത്തും തയ്യാറില്ലാത്ത നമ്മുടെ ഈ മരവിച്ച ഭരണകൂടത്തെ—മരത്തിന്റെ കൂടിനെ—ഭാവി ചരിത്രകാരന്മാർക്കു അവരുടെ കാല്പണ്ഡിത്യാവിൽ വെച്ചു സൂക്ഷിക്കുവാനുള്ള ഒരു ഗവേഷണ വസ്തുവായി അടുത്ത ഭാവിയിൽ തന്നെ നമുക്കു് സമ്മാനിക്കുവാൻ ഇടവരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചും, അതിൽ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചും കൊണ്ടു്, ഞാൻ വിരമിക്കുന്നു.

Mr. P. A. Mohamed Ashrof *(Cranganur):* Mr. Deputy President, Sir, I cannot extend a hearty welcome to the budget presented to this House by the Finance Member. There is a talk among the public that the Cochin Government have agreed to start only certain educational institutions in the State as their Post-war Scheme and to leave all industrial and commercial developments to the State of Travancore. I am sure that this is entirely baseless and without any foundation. But a perusal of the Budget, however, tends to strengthen that view. When the Travancore Government have already started various large-scale industries with a systematic scheme our State is only in its preliminary stage regarding Post-war plans. The Diwan President has rightly pointed out in his opening speech that Cochin is partly handicapped in starting new and large-scale industries for want of sufficient supply of electric energy. I take this opportunity to impress upon the Government the absolute necessity to expedite the work of our Hydro-Electric Scheme. The ideal situation of some of our islands in the immediate vicinity of the Harbour with easy transport facilities, appears to give suitable location for large-scale industries. I would even venture to suggest to invite foreign capitalists and pioneers in industry to start such concerns in the immediate future, with necessary State control, if sufficient capital and initiative are not forthcoming from our own State. I also wish that the Government would take up the immediate extension of our railway to Kollengode from Trichur via Ramavarmapuram for which the Government seems to have already conducted the necessary survey work. Arrangements for the supply of fresh water to the coastal areas including that of Cranganur should also be taken up as early as possible.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Sir, I have a word to say about the educational policy of our Government. It is a long-felt need and this House had clamoured so many times that free and compulsory primary education be introduced in our State. It is in the interests of every civilised Government to see that its subjects should be educationally progressed. Even though we claim that our State is educationally advanced and is spending lakhs and lakhs of rupees every year for its Education Department, still the percentage of literacy, particularly among the backward and depressed communities, is very law and this can be rectified only by the introduction of compulsory primary education. We have before us the illustrious example of our Sister State of Travancore where compulsory primary education is being introduced in certain selected areas. I hope that our State also will rise up to the occasion and introduce the system without further delay rather than perserving to set up new institutions of doubtful utility like the Training College. I am very glad to state that the Government have promised to introduce compulsory primary education in our State also in the immediate future during question time in to-day's mornning.

Sir, I have no other go but to strongly condemn the step-motherly attitude taken by the Government towards Muslims in the matter of education. Muslims, particularly girls, are educationally very backward. They are trying their best to rise up as other communities by educating themselves under the able guidance and benevolent treatment shown to them by the illustrious Ex-Dewan Sir T. Vijaya Raghavachari and Rao Sahib C. Mathai, the late Director of Public Instruction. But before they have actually begun to enjoy the full benefit—as is evident from the very low percentage in literacy and higher education still persisting among them—the Government have mercilessly reduced the concessions granted to them, thus arresting the very progress of Muslim education at its very infancy. I wish to impress upon the Government the fact that Muslims, unlike any other community in the State, are extremely slow to get themselves educated, and unless the Government hastens to revise their short-sighted policy and immediately restore the original concessions till the percentage of literacy goes up to an appreciable level, it will certainly spell disaster on the future of Muslim education. Stipends should at least be granted for all Muslim boys and girls of the upper secondary and college departments who are financially poor, because it was the poor sections of the community who showed some eagerness to take advantage of these concessions.

The teaching of Arabic in Schools is the strongest attraction for Muslim parents to send their children to schools and this should be encouraged by appointing a Muslim Inspector to supervise and check the work of Quran teachers and Arabic Pandits. The present pay of the Quran teachers, *i.e.*. Rs. 15-20 is far below the living wages level. When other specialists, even for instructing "Mohiniyattam" and "Kaikottikkali" are drawing Rs. 25 to 35 there is absolutely no justification in keeping the Quran teachers alone in such a miserable plight. I hope that the Government will immediately revise their pay and appoint a Muslim Inspector for their proper supervision—thus satifying a long-felt need of my community.

There is another point on which I would like to invite the pointed attention of the Government. Muslims are not given adequate representation in services, particularly in posts carrying a pay of Rs. 100 and above. Government have often declared that due consideration would be given when making such appointments. But it is regrettable that in actual practice so many under-currents come into play and the interests of Muslims are always overlooked. Unless the principle of communal representation as fixed in the Staff Selection Board Rules is adopted in making such appointments it is feared that the Muslims will not secure sufficient representation in higher grades of service for another hundred years to come. It is also necessary to bring all the appointments which are now done by the Departmental Heads, *e.g.*, appointments of parvathiams, etc., in the Revenue Department, within the preview of the Staff Selection Board. At present there are seven secretaries in the Huzur Secretariat of which three are caste Hindus, two Christians and two Ezhuvas. It is only in the fitness of things that one of the Secretaries should be a Muslim. It is fervently hoped that the Government under the able guidance of our Diwan, who is a staunch believer in communal justice, would consider the claims of Muslims at least hereafter when vacancies arise.

Sir, I have done.

Mrs. Dakshayani Velayudhan *(Nominated)*: Sir, First of all I wish to express my gratitude towards His Highness the Maharaja's Government for giving the depressed classes the much-needed representation in this Legislature. It is evidently an innovation created without any constitutional change. But it has created a precedence which can be followed for the future guidance of the Government. When I request you to convey to His Gracious Highness

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the Maharaja our great joy over this, I cannot but express my indebtedness to you, Sir, for having given His Highness such a courageous advice. It can be ascertained from this that the disabilities and grievances of the only real minority in the State. I mean the untouchables, can be removed if there is a genuine desire on the part of those who are at the helm of the administration.

We have to face great responsibilities for the reconstruction of the State in the coming years. The magnitude of the problems cannot be gauged at present with the accuracy of a scientist. Cochin may have to face not only internal problems but also those problems that may occur due to external national or international changes. It is a pity that the Indian deadlock continues and we cannot thereby get any general guidance from British India which is essential for a widely advanced plan of reconstruction in the State.

As we successfully ploughed through the critical past we have to go ahead with the sole desire of improving the lot of the people. Today we witness the dawn of peace and the time to prepare for rehabilitation has already approached. The people as well as the Government will have to take stock of the lessons of the war. If they are not used as the basis for the future reorganisation of the State there will arise famine, unemployment and unrest. The industrialisation of India is an accomplished fact in spite of many mediaeval ideologies working on the surface. India can never go back to her pre-war days of traditional lethargy and conservatism. Cochin, facing the great ocean has got the greatest possibilities of the expansion of her industries and the Harbour has given her a place of vantage for trade and commerce.

Though there will be a general depression after the termination of the war the cost of living in the State may not be decreased much due to the development of the Harbour and the consequent trade and commercial activities. The purchasing power of the rural people will go down and the high standard in the urban areas will continue. This artificial condition will induce the rural folk to migrate to the industrial centres which will not be able to cope with the situation. Such an abnormal situation can be combated only by industrialisation and rural development.

Hitherto not much initiative has been taken up by Government to utilise the material rescurces of the State with a view to expand her industrial activities. Private enterprises also are lacking. The Manu Subdedar Committee's recommendation, of which nothing is mentioned in the Budget, will be a useful material to take immediate efforts in industrialisation. It must be noted that rural industries also should be organised side by side so that maximum benefit may be extended to the maximum number of people. The demobilised forces and the labour crops will return soon. They may be provided with steady and decent employment.

Let me now turn to the Budget proper presented by the Finance Member. It is evidently a Budget based on war time calculation for peace time expenditure. The top heavy administrative machinery already expanded for war needs continues as it is. This has affected adversely the nation building programmes. The net income of the State in the Budget year 1121 is Rs. 294·25 lakhs and the expenditure is calculated as Rs. 282·48 lakhs leaving a surplus of Rs. 11·77 lakhs. The surplus is as is indicated in the Budget for post-war reconstruction. The magnitude of the post-war problems will be so big as to make this 11·77 lakhs just like a drop of water in an ocean. The budget will have to be reviewed from two points, *i, e.*, how far the expenditure already shown will actually reach to the welfare of the people and how far the surplus will be enough for post-war rehabilitation. The major schemes like the Annamalai road, Chalakkudi Irrigation, Thanikudam and Nelliampathi Cultivation Schemes, Pallivasal Electric Scheme, are continued. There is not much appreciable expansion to the nation building departments like agriculture, co-operation, public health, medicine, etc. The expenditure allotted for these items are insufficient when compared to the needs of the people in the newly dawned post-war era. There are only 12 health visitors now working in the Public Health Department and in the current Budget provision is made to train only 2 health visitors and one doctor. At paltry amount of Rs. 6,000 is set apart for child welfare centre. An amount of Rs. 10,000 was estimated for this in the year 1120 but only Rs. 4,000 was actually spent. God alone knows what will be the fate of the Rs. 6,000 allotted for this year. The Agriculture Department remains only as a department in name. It is difficult to say that the ordinary agriculturist has received any benefit from it. He is still continuing his tilling in the traditional way. In the Grow More Food Campaign, the department had undertaken model farming. In many places it was a failure and this had tended the people to believe that the so called modern agricultural methods are only a show. Modern agriculture based on our existing conditions will have to be adopted and the Department will be useful to the people only by following such programmes and policies.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

For Rural Development and uplift of the Depressed Classes the amount allotted falls short of expectation. The Cherpu Rural Development Centre which would have served as a nucleus for rural reconstruction in South India had an abrupt end and is almost liquidated mostly due to change in ministry.

The uplift of the Depressed Classes is a cherished subject to His Highness the Maharaja. The Section dealing with this subject was first entrusted to the Director of Public Instruction. It developed there and finally came into the hands of a Protector who was directly responsible to the Secretariat. The Section was transferred to the Minister when the responsible Government was introduced.

In the present Budget Rs. 1,17,400 is allotted for the uplift section. There is a substantial increase from the previous years. In the year 1111, *i.e.*, nine years ago Rs. 80,000 were spent for the welfare of the Depressed Classes. The next eight years witnessed a regular decrease in the amount set apart for this item. This was due to the reduction of the educational concessions and stipends, etc. when the expenditure in other departments increased in leaps and bounds, the uplift department alone suffered like this. What does it show? It shows how much care was given to the section especially when it was handed over to the Minister about seven years ago.

The main items of expenditure in the section are on colonies, water supply, educational concessions like stipends, clothing and books and Depressed Class Hostels. Since the advent of the Responsible Government no new scheme was introduced except the starting of a Girls' Hostel. The old programme envisaged by the Government was followed by the Minister. There was a time when there was supply of books in time to the students; there was a time when our colony houses were thatched or repaired regularly. Now for the last 3 years no such thing is done by the department. Students will get the supply of books after 3 months of the opening of the Schools. Everybody knows how our colony house were dilapidated due to delay in thatching or repairing. Of course money was spent for this item but it had no use for the Depressed Classes. The previous Ministers took undue liberty over this poor department at the expense of the helpless Depressed Class people. I hope the money allotted for us this time will be used properly.

When compared with the welfare measures that are essential for the Community's advance the one lakh of rupees is not enough. At least 3 lakhs should be yearly spent for the uplift. This is only an insignificant amount when the State has got an income of Rs. 294 lakhs.

The department now goes on like an old horse. It has no improvement. The programmes adopted 20 years ago are followed even now. This must be changed and a new scheme may be adopted by the Government. In the educational lines, the Depressed Classes require stipends to all school going children. It should be considered as a measure of encouragement to the poor Depressed Class Students. In the college too there should be no limitation to the number of seats to our students. Students from us may be sent for higher technical education like veterinary, Fishery, etc. In the speech by the Hon'ble Minister for Rural Development it is stated that this year two Depressed Class Graduates have been selected for higher studies outside the State. One of them has not secured admission as yet. My humble opinion is that the failure on the part of that student to secure admission is failure on the part of the Government and not of the student. If the Government has genuine interest in the higher studies of the Depressed Classes, the Government should give them all the facilities to meet the initial expenses in going to the colleges. My information is that it was the poor economic condition of the student that stood in the way of his securing the admission. I request the Government that such undesireable things should not occur again. A hostel for the Depressed Class girls at Ernakulam is quite essential.

Next I have to bring to the notice of the Hon'ble Minister the present condition of the colonies and the way for their development. The present condition of the colonies is deplorable due to the previous Ministers' deliberate indifference. All the colony houses that have been dilapidated due to the delay in thatching in the years 1117, 1118, and 1119 will have to be repaired. Thatching of the houses by cocoanut and palm leaves, etc., will have to be replaced by tilling the delay in thatching by the Protector's Department has caused the houses to fall down during rainy season thus causing the Government great loss. This will have to be prevented for ever. Those colonies which are not provided with houses by Government may be immediately given new houses constructed by the Government. Six new colonies with 25 houses in each may be started within 3 years. If the Government constructs only one house it must be well built so that immediate repair is avoided. These Depressed Class colonies where there are no wells may be given new wells dug out. In addition to this, twelve wells may be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

constructed in the Depressed Class localities where there is acute scarcity of water. The existing wells which are useless may be repaired forthwith. Six health visitors may be appointed specially for the Depressed class colonies as the rural mid-wives of the Public Health Department do not approach the Depressed Class colony areas.

The Depressed Classes have not been given any representation either by way of nomination or by reservation in the Panchayats or in the Municipalities. The Administration report of the Panchayat Department under a responsible Ministry shows this fact. Seats may be reserved for the Depressed Classes in the Panchayats on the basis of the population in the Panchayat area. In any case, one seat may be allotted by reservation in every Panchayat. The same may be done in the case of representation in the Municipalities. Nomination may be eliminated and in its place reservation of seats to be elected may be adopted.

According to the Staff Selection Board, the Pulayas will get 4 per cent of the prescribed jobs which is less than the quota they should obtain. They may be given representation in the public service on the basis of the strength of their population. Other Depressed Class communities are now mixed with higher caste miniority communities for representation in the public service. This has created a situation by which the advantage mostly goes to higher-caste minority communities. I know instances that qualified candidates from the Kanaka, Vettuva and Paraya communities have not got jobs even though they passed the requisite examination earliest. All the Depressed Classes excluding the Pulayas may be brought under one category instead of mixing it up with higher caste minority communities like the Ambalavasies, and Ezhuthassan. This anomaly in the Staff Selection Board which amounts to mere injustice will have to be corrected to the advantage of the Depressed Classes.

A member from the Depressed Classes may be nominated in the Staff Selection Board Committee.

Representation in the Secretariat is totally absent. It is a pity that graduates who applied for posts in the Secretariat are not given any chance hitherto. Depressed Class graduates may be given a starting with Rs. 40 in the Secretariat.

At present those qualified from Depressed Classes for public service are mostly absolved in the Education Department and that too specially in the primary schools. This practice adopted by the Staff Selection Board may be given up and they should endeavour to create avenues of employment in other departments.

Before concluding my recommendations, I wish to say a word or two about untouchability also. Untouchability is a sin against humanity and it stands in our way to progress, irrespective of the help from the victims of this cruelty. If Hinduism is to survive untouchability should be wiped out from the face of the earth.

Mr. P. Govinda Menon *(Ernakulam):* Even otherwise it should go.

Mrs. Dakshayani Velayudhan *(Nominated):* Our State can never claim to be enlightened as long as even a single individual is considered as an untouchable.

Sir, these are some of the urgent needs of our community. I hope my recommendations and requests will have a favourable response from the Government as we have an able, courageous and sympathetic Diwan who understands the gravity of the problems of the Depressed Classes.

Mr. M. I. Paul *(Narakkal):* I do not propose to appreciate nor am I pleased to congratulate the finance member for having presented a surplus Budget as I feel that it has been only a traditional routine. Well, I do not mean to dwell upon the several record figures of income and expenditure for the year 1121. What I really wish is that the Cochin Government should rise equal to the situation to satisfy themselves that the administration here, when compared to those in other civilised countries, does not lag behind, but is an inch forward though Cochin is very small in diamensions. Our Government have made unprecedented progress in the administration by transferring a few departments under a Minister responsible to the Legislature during the time of Sir Shanmukham as a stepping stone for the future constitution of complete responsible Government in Cochin which no othor states in India have ever enjoyed. This is really a matter for pride to the Cochinites. But in effect I am sorry as I feel that this House itself now reasons at the manner in which the Hon'ble Minister discharges his responsibilities to the Legislature. To speak the plain truth as I am entitled to criticise the policies of the Government, I must say that our Hon'ble Minister is merely a Kariastha subject to the dictates of the Government instead of being one of the non-official body from whom he forms his party to become the leader Minister. It is true that his powers are limited. But this does not mean that he should

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

be a puppet in the hands of the Government and fall to their dictates. When he finds his Governmental works to be unpalatable and against the interests of his party and the general public his duty is to resign his ministership with the consent of his party or the people as a protest against the procedure or the attitude of the Government and say boldly that he has no powers. This will create an opportunity for the Council or the people to question the Government and find measures to avert this unfortunate state of affairs. But Ministers, when once they get in, forget their party and the people with the result that on the tabling up of a non-confidence resolution against the Minister he will be either unseated or seated again to administer as before and the same procedure is repeated again. This is a nasty game and it does not really help us to achieve our goal of complete responsible Government for the State. Are we to glad at this form of responsible Government with one Minister, which as it seems now for the whole public to say that there is dyarchy here though the Minister is without the necessary independent powers in repect of financial matters. We would like to see adult franchise introduced here and upon that basis a Council of Ministers brought into being to administer the entire machinery of the Government. A complete responsible Government under the aegis of our benign Maharaja.

Food.—The Food Department is a new and big department in which big blunders are being committed. Tapioca is considered to be a foodstuff, especially among the poor. The former Minister was busy to promote to increase its production and he effected it marvelously, but the introduction of the control over tapioca proved a great obstacle so much so that the growers had to suffer immensely for having no market for it within our State, and they could not take it outside and fetch a good price which was possible at that time outside. This ultimately resulted in the complete ruin of the whole stuff.

Fish.—Fish is another foodstuff. This is mainly caught from the sea by the fishermen living at the sea-coast. They catch it and sell it to the merchants who sell a portion of it as fresh according to the local demand and the rest is cured in the local fish-curing yard from where salt is obtained for curing. For cured and dried fish there is practically no market in our State. Its markets have been only in Changanassery and Athirampuzha since times immemorial. The surplus quantity of fish that come after the local consumption cannot but be cured and dried though the merchant is always a gainer by selling it as fresh locally rather than taking it to outside market after having met the labour and other sundry expenses for getting it cured. Of course, fish is not a thing to be kept long as it soon becomes putrefied after three or four hours. About an year ago a resolution was adopted by the Ernakulam Municipality that people of Ernakulam do not get fresh fish in the market, owing to the transportation of fish to outside of Cochin. The Director of Food Supplies passed orders banning this transportation, but allowed its transporation with permits. Heavy stocks were there with the merchants then and the permits were issued for very limited quantities only. The people and the merchants complained and even the local authorities too made their reports so that permits might be issued liberally. The Director did not pay attention to this. The merchants stopped their business and fishermen too stopped fishing as there was nobody to buy their produce, with the result that a large quantity became useless and unmarketable, and the labourers who depended upon this industry lost their work followed by complete starvation. This was the result of that so-called permit order.

Agricultural Enterprise.—Agriculturists are the backbone of the state. Agricultural enterprise in the State is really poor. If the irrigation schemes are developed more vigourously and agriculurists provided locally with sufficient number of cattle, veterinary helps, manures, tools and implements more and better crops could be taken. It seems that the Government have spent about a lakh of rupees for the Kanjoor Irrigation works at Vellarapilly. The requirements of the agriculturists there are not being properly met by this scheme. Why not the Government interfere to enable the people to draw the maximum benefit from this scheme. So also if proper public drainage is maintained for cultivation in the coastal areas greater yield could be taken. Now the drainage canals in some places here are kept and enjoyed by a few individuals which is a handicap for others to make better yield. As in other places sea erosion near Narakkal and adjacent places is vigourous and if it is not checked vast yielding lands near the coastal areas will become a prey to the sea. The provision of section 5 of the Verumpattamdars Act has been a great blow to the cocoanut planters of the coastal areas. Under this Act the verumpattam tenants have to pay in the shape of nalikeram pattam. Formerly it was paid in cash. The price of the cocoanut began to increase by the year 1118, and before that they had been getting only Rs. 2—8—0 or so per 120 cocoanuts since so many years, which position made many to fall

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

into extreme debts. Had it not been for the present increase in price it would not have been possible for the cultivators to redeem themselves from their former debts. Therefore unless the act is repealed the verumpattam tenants will have no salvation.

Police.—The constitution of the Police Department is mainly to maintain peace and order in the State and keep the tranquility of the people in tact. There are instances that even responsible officers had gone out of their way and brought disgrace to the Government. The Defence of India Rules have helped them so far to lead them even to further corruptions at the heavy sacrifice of the people. Their integrity has been more played on poor people in registering cases against them under the Defence of India Rules rather than not booking or troubling some big men under the same rules even if they have committed greater offences. There are also instances that the police has purposely created cases for other interests. If any complaint made on this account or about any other improper action of an officer either the complainant will be taken to task or the complaint will fetch no remedy. Police must have power and everybody should respect their power, but if they go out of the way where is the safety of the people. There is a vigilance committee under every police jurisdiction. I do not know what are their function. I shall be glad if a definition is given about their working. The members of the committee are selected by the local police according to their taste. Their work seems to be to help the police when crimes are committed by the people and also do something else under joint connivance. There are also C. I. D. officers in the State appointed by the Police Department, to watch the crimes of the people and report the authorities concerned. But I do not see any vigilance committee or C. I. D. to watch the crimes of the police and other officers though their crimes are also rampant in our State. In the eye of law and justice crimes of everybody are the same. It will be good if a police officer, as soon as he is enrolled, is given proper moral training so that he could politely and honestly behave with the people, but at the same time observe strict law and justice. Some institutions for such social training will serve the purpose for such rude officers. It may also be utilised for others also to learn social works for improving themselves and to work among their brothern. Any amount spent by the Government for such an institution will never be a waste. A few buildings of the rural development centre at Cherpu are lying idle and have produced no tangible results. If the Government cannot take up the responsibility to run a social service institution in these buildings or any where it may be entrusted to some private parties with proper aid.—I believe the Prajamandalam party or the Ministerial party will dare to take up its responsibility. Social works may also be taught in the schools also.

Schools.—There are several schools in the State managed by private agencies and they are not properly aided by the Government. Many of them are conducted by Catholic Churches and it is true even High Schools under such management are not given a pie as grant and thereby the poor teachers also suffer. Until and unless the teachers are paid properly, at least for their maintenance, it will lead them to disappointment which might affect their teaching. So also is the case with the police and the other officers of which I mentioned above. Hence the prevalent corruption is mainly due to this lack of decent payment of salaries to the officers. There are churches that spent immensly for the education of the pupilc in the State. But the Government, do not rise to give due encouragement to their enterprises. This is really a great pity. I wonder why the Director shows a step-motherly attitude towards these institutions. When it is contemplated to introduce free compulsory education in the State the Government, should be more liberal to give decent grants and other helps to the privately managed institutions.

Transport facilities.—To take the labourers over the dangerous backwaters and the harbour where many have been drowned recently necessary precaution is to be taken without any further delay. We have already a labour commissioner and a welfare officer and I do not know what are their duties in this. Do they know any thing about the calamities taking place here occassionally. These officers, as they are now, are mere ornaments to the State. Why is the Commissioner vested with limited powers? There are several Labour Unions in the State to work for their demands, but there is not an equally balanced powerful Government officer to sit in judgment when disputes arise between the employers and the employees and make them agree to his decision. Now one dispute is going on between the State salt contractors and the workers of the Government salt depot of Malipuram. Who is to decide this? Of course the Government themselves. Several other disputes exist in other places as well. Let the Labour Commissioner be vested with more powers and be the champion to solve the labour problems of the State.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Canals and Bridges.—Bringing Cochin within the net work of navigable canals connecting Ernakulam with Trichur and other important places in the State, will develop the trade immensely and greater will be the importance of our Harbour. Connecting the isolated islanders in the State with our Capital city with Bridges will add further importance to it. Harbour is a great asset of our State. But we regret our inability to enjoy its benefits, in full as other Governments too have been made to come to share its banefits. What to do, can't help.

Water Supply.—Water supply in the coastal areas, in litteral tracks and in the most crowded areas in the State where thousands we see panting for a cup of fresh water to quench their thirst is another problem. Electrification of rural areas is also another important problem. People of some places have been incessantly agitating for the supply of water, but nothing has been done as yet. This the Government cannot refuse at any rate.

Grievances.—Generally people bring their grievances before the Government through resolutions, petitions, memorials and deputations. In my experience innumerable such representations have been brought to the notice of the Government during the last several years regarding several requirements of Narakkal and other neighbouring places. But to the greatest disappointment of the people not even a satisfactory reply or an enquiry has been made by the authorities concerned except that the parties received some papers saying simply "recorded" or "the matter is under consideration". Yes, and it is left there till the end of the world. This is a traditional routine and the people have been fed up by such replies. By this way of procedure neither the people nor the Government are benefitted except both the parties are troubled unnecessarily. If there were a scheme to the effect that certain works would be carried in such places during such period there would have been no trouble at all.

Panchayat and Public Health.—We have got about 87 Panchayats in the State. If each unit of these is put to work in its jurisdiction on the basis of rural developments which we anticipate to flourish in the State, the important local needs can be chalked out by them and if the Government set apart as yearly allotment for each unit according to the importance of the work, in the course of some years we will be able to carry out our object to a great extent, namely the rural reconstruction work. This is to be achieved according to some definite programmes and principles.

Many developments have to be made in towns as well as in rural areas, especially where people live crowded. The present system of carrying night soil by carts in procession perfuming the streets and dumping the same in places like Palarivattam and other places near each town in the State should be immediately stopped and flush system introduced therein and also other steps taken everywhere to prevent epidemics.

Meetings and Processions.—Though last but not least of all I would like to draw the attention of this house to the fact that the ban on public meetings and processions in certain places is really a handicap to get the opinion of the people of the State on matters of public importance, and freedom of press and speech are also another source to help the people as well as the Government to get public opinion on which the whole administration of Cochin should rest.

മിസ്റ്റർ കെ. കെ. കണ്ണൻ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്, സർ, മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അധഃകൃത സമുദായങ്ങളുടെ സംഘടനകളുടെ പ്രതിനിധികളെത്തന്നെ ഈ നിയമ സഭയിൽ അധഃകൃത പ്രതിനിധികളായി നോമിനേറ്റ ചെയ്തതിൽ എനിക്കുള്ള അളവറ്റ സന്തോഷത്തേയും, ബഹുമാനത്തേയും, കൃതജ്ഞതയേയും തിരുമനസ്സിലെ നേക്കു് ഞാനിവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. തിരുമനസ്സിനെ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനു് പ്രേരിപ്പിച്ചതായ നമ്മുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ദിവാൻജിയവർകളോടും എനിക്കു് അളവറ്റ സന്തോഷമാണുള്ളതു്. എന്റെ സമുദായത്തിന്റെപേരിൽ അദ്ദേഹത്തോടു് സമുദായത്തിനുള്ള കൃതജ്ഞതയെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഞാൻ ഈ സന്ദർഭത്തെ വിനിയോഗിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

സാമാന്യമായുള്ള നിലയിൽ ഇന്നത്തെ ബഡ്ജറിനെ, ഫ ഫ ഫ-ലേക്കു് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായ ബഡ്ജറിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഇവിടെ മതു വിമർശനംചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ അധഃകൃതഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനെ ബാധിക്കുന്നതായ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുമാത്രം ചില സംഗതികളാണു് എനിക്കിവിടെ പ്രതിപാദിക്കുവാനുള്ളതു്. അധഃകൃത ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനെസംബന്ധിച്ചുള്ള ബഡ്ജറു് ഇന്നത്തെ അധഃകൃതോദ്ധാരണ പരിപാടിക്കു പര്യാപ്തമാണോ എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു് ഇവിടെ ആലോചിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് അധഃകൃതരുടെ ആവശ്യങ്ങളും ആവലാതികളും എന്താണെന്നുള്ളതി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നെപ്പറ്റിയാണു് എനിക്കിവിടെ ആദ്യമായി ഈ സഭയുടേയും ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവമ്മേണ്ടി ന്റെയും ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തുവാനുള്ളതു്. എനിക്കുമുമ്പു് ഇവിടെ പ്രസംഗിച്ച അധഃകൃത പ്രതിനിധികളും രണ്ടുപേരും അധഃകൃതസമുദായത്തിന്റെ ആവലാതികളും എന്താണെന്നും, അവയെ എപ്രകാരമാണു് പരിഹരിക്കേണ്ടതെന്നും ഉള്ളതിനെസംബന്ധിച്ചു് പലതും ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതിൽക്കൂടുതലായി വളരെയൊന്നും എനിക്കു പ്രതിപാദിക്കുവാനില്ലെങ്കിലും സൂക്ഷ്മപരമായ ചില പരിപാടികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യമായ ചില ആവലാതികളും എനിക്കു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കുവാനുണ്ടു്. അധഃകൃതരുടെ അവശതകളും ഇന്നു നിരവധിയാണെന്നുള്ള സംഗതി ഈ സഭയിൽ സന്നിഹിതരായിട്ടുള്ള എല്ലാ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാക്കും അറിയാവുന്നതാണു്. അവ ഏതെല്ലാമാണെന്നും, അവയെ എങ്ങിനെ പരിഹരിക്കാമെന്നുമുള്ള ഒരു സംക്ഷിപ്ത വിവരണംമാത്രമേ എനിക്കു ഈ സഭക്കു നൽകുവാനുള്ളു.

വിദ്യാഭ്യാസമാണു് ഇന്നു് അധഃകൃതരെ പ്രധാനമായി ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നം. കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ ഒന്നര ലക്ഷത്തോളമുള്ള അധഃകൃതരിൽ വ്യ ശതമാനവും നിരക്ഷരകുക്ഷികളാണു്. മറ്റേതു സമുദായത്തേക്കാളും ഏറ്റവുമധികം അജ്ഞതയിലും അടിമത്വത്തിലും കിടന്നു നരകിക്കുന്ന ഒരു സമുദായമാണു് ഈ അധഃകൃത സമുദായം. ആ നിലക്കു് അധഃകൃത സമുദായത്തെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുവരാതെ, ഇവിടത്തെ ദേശീയാവശ്യത്തിൽ അധഃകൃതരെ ഉദ്ധരിക്കാതെ, യാതൊരുവിധത്തിലുള്ള ദേശീയപുരോഗതിയും ഇവിടെ നടപ്പിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

At this stage the Hon'ble President took the chair.

അതുകൊണ്ടു് അധഃകൃതർക്കു് കൂടുതൽ വിദ്യാഭ്യാസ സൌകര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തു് അവരെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുവരേണ്ടതു് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണു്. അധഃകൃതരെ ഇന്നു് അല്പമെങ്കിലും മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുവരുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു് കാരണമായിട്ടുള്ളതു് അവർക്കു നൽകിവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണു്. അതുകൊണ്ടു് അവരെ ശരിയായവിധത്തിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനു് ഇനിയും കൂടുതലായ വിദ്യാഭ്യാസാനുകൂല്യങ്ങളും ലഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന അധഃകൃതവിദ്യാർത്ഥികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെസംബന്ധിച്ചാണു് എനിക്കു കാര്യമായി പറയുവാനുള്ളതു്. കോളേജിൽ അപേക്ഷകന്മാരായിട്ടുള്ള എല്ലാ അധഃകൃതർക്കും പ്രവേശനം അനുവദിക്കേണ്ടതാണു്. ഈ രാജ്യത്തിലെ അധഃകൃതരുടെ ജനസംഖ്യയിൽ വ്യ ശതമാനം ആളുകളും നിരക്ഷരകുക്ഷികളാണെന്നു് മുമ്പു് ഞാനിവിടെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു് അവർക്കുള്ള വിദ്യാഭ്യാസാനുകൂല്യങ്ങളും വളരെക്കാലത്തേക്കു നിലനിറുത്തേണ്ടതു് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണു്. അതുകൊണ്ടു് കോളേജുവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അവർക്കു കൂടുതൽ ആനുകൂല്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നു് ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു.

അതുപോലെതന്നെ കോളേജിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ അധഃകൃതവിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഹോസ്റ്റലിൽ പ്രവേശനം അനുവദിക്കണം. ഹരിജൻ ഹോസ്റ്റലിൽ സ്ഥലമില്ലെങ്കിൽ കാസ്മോപോളിറ്റൻ ഹോസ്റ്റലിലെങ്കിലും അവർക്കു താമസിക്കുവാനുള്ള സൌകര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റു പലകാര്യങ്ങളിലും അവർക്കു പലവിധത്തിലുള്ള വിഷമതകളും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. ഹോസ്റ്റലിൽ താമസിക്കുന്ന ഒരു കുട്ടിയുടെ ഭക്ഷണ സൌകര്യത്തിനും താമസസൌകര്യത്തിനുംകൂടി പ്രതിമാസം അനുവദിക്കുന്ന സംഖ്യ ഫ ൪ ക. മാത്രമാണു്. ഈ ഫ ൪ ക. കൊണ്ടു് ഒരാൾക്കു് വാസ്തവത്തിൽ ഒരു ഹോസ്റ്റലിൽ ഡീസൻറായിട്ടു താമസിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് ചുരുങ്ങിയ നിലയിലും ബുദ്ധിമുട്ടുകൂടാതേയും കഷ്ടിച്ചെങ്കിലും ഡീസൻറായിട്ടു താമസിക്കുവാനും ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാനുമുള്ള സൌകര്യത്തിനായി മ ൦ ക.യെങ്കിലും സഹായധനം ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതാണു്. അതുകൂടാതെ ഇപ്രകാരം അവർക്കു നൽകുന്ന എല്ലാ സൌജന്യങ്ങളും വളരെ വൈകാനിടയാകാതെ കൊടുക്കേണ്ടതു് വളരെ അത്യാവശ്യമാണു്. ഇക്കൊല്ലംതന്നെ കോളേജും, സ്കൂളുകളും തുറന്നു് രണ്ടോ മൂന്നോ മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടാണു് അധഃകൃത വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് പുസ്തകങ്ങളും മുതലായ മറ്റാനുകൂല്യങ്ങളും നൽകിയിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈവക ആനുകൂല്യങ്ങളെല്ലാം കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ കൊടുക്കണമെന്നാണു് എനിക്കപേക്ഷിക്കുവാനുള്ളതു്. ഇക്കഴിഞ്ഞ വിദ്യാഭ്യാസ വർഷത്തിൽ പുസ്തകങ്ങളും ശരിയായി കിട്ടാത്ത കാരണത്താലാണു് കുട്ടികളുടെ പരീക്ഷാഫലം വളരെയധികം ശോചനീയമായ നിലയിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പെൺകുട്ടികൾക്കും ഇവിടെ പഠിച്ചുതാമസിക്കുന്നതിനുള്ള സൌകര്യങ്ങൾ വളരെ കുറവാണു്. അവക്കു എസ്സു് എൻ. വി. സദനത്തിലോ മറ്റെവിടെയെങ്കിലുമോ താമസം ഉറപ്പിച്ചാൽമാത്രമേ എറണാകുളത്തു പഠിക്കുവാൻ സൌകര്യമുള്ളു. അതുകൊണ്ടു് കോളേജു പ്രവേശനം കൊടുക്കുന്നതോടുപ്പംതന്നെ ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും താമസിക്കുന്നതിനുള്ള സൌകര്യങ്ങളുംകൂടി ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. അധഃകൃതവിദ്യാർത്ഥിനികൾക്കു് താമസത്തിനു് സൌകര്യമായ ഒരു ഹോസ്റ്റൽ ഇക്കാലത്തു് ഇവിടെ അവശ്യം അത്യാവശ്യമായിട്ടുണ്ടു്.

ഇതുകൂടാതെ അധഃകൃത സമുദായത്തിലെ പ്രായപൂർത്തിവന്നിട്ടുള്ളവരും വിദ്യാവിഹീനരുമായ മുതുകൾക്കുംകൂടി വിദ്യാഭ്യാസംനൽകി അവരേയും ഉദ്ധരിക്കേണ്ടതു് ഗവണ്മേണ്ടിന്റെ ചുമതലയാണു്. അതിനുള്ള ഒരു പോംവഴി നിശാപാഠശാല ഏർപ്പെടുത്തുകയാണു്. ഇങ്ങിനെ വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ അധഃകൃതർക്കു് കൂടുതൽ അനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകണമെന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

ഇനി കോളനികളെസംബന്ധിച്ചാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. കൊടുങ്കാറ്റുമൂലം കോളനികളിൽ ധാരാളം വീടുകൾ നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടു്. പലവീടുകൾക്കും കേടുപാടുകൾ സംഭവിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. നാലഞ്ചുകൊല്ലമായി അങ്ങിനെ നശിച്ചും കേടുപാടുകൾ സംഭവിച്ചും ഇരിക്കുന്ന വീടുകൾ കേടുപാടുകൾ തീർത്തും പുതിയതായി പണിയിച്ചും കൊടുക്കുന്നതിനു് ഇതുവരെ നമ്മുടെ ഗവണ്മേണ്ടിനു സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുവേണം പറയുവാൻ. ഇതുവാസ്തവത്തിൽ പരിതാപകരമായ ഒരു നിലയാണെന്നും, ഇവിടത്തെ മന്ത്രിഭരണത്തിന്റെ ദുഷിച്ച ഒരു ഭാഗമാണിതെന്നും പറയാതെ തരമില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ മാതിരിയുള്ള കോളനികളുടെ അധഃപതനത്തെക്കുറിച്ചു് ഗവണ്മേണ്ടു് ചിന്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ കോളനികൾകൊണ്ടു് അധഃകൃതർക്കു യാതൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അധഃകൃതർക്കു സ്വതന്ത്രരായി ജീവിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ കോളനികളെ വളരെയധികം ഇംപ്രൂവ് ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടു്. അധഃകൃതർക്കു സ്വതന്ത്രരായി ജീവിതം നയിക്കുവാനുള്ള ഒരു പരിപാടിയെന്നുള്ള നിലയിലാണു് ഗവണ്മേണ്ടിൽനിന്നും ഇങ്ങിനെയുള്ള കോളനികൾ സ്ഥാപിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ഇന്നു അവക്കു സ്വതന്ത്രരായി ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവുണ്ടാകണമെങ്കിൽ അവക്കു ജോലിയും ഉണ്ടാകേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. സ്വതന്ത്രമായി ജീവിക്കുവാനും വികസിക്കുവാനും മാസ്സുകൾ അവക്കു് കോളനികൾക്കു സമീപം ഉണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ ഇങ്ങിനെയുള്ള അധഃകൃതകോളനികൾ പുരോഗമിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള കാര്യം തീർച്ചയാണു്. മറ്റുള്ളവരുടെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നും മൃഗീയമായ മർദ്ദനങ്ങളിൽനിന്നു് മോചിപ്പിച്ചു് അധഃകൃതരെ സ്വതന്ത്രമായി ജീവിക്കുവാനുള്ള നിലയിൽ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള ഒരു പരിപാടിയായിട്ടാണു് വാസ്തവത്തിൽ ഈ കോളനൈസേഷൻ ഗവണ്മേണ്ടു് ആദ്യമായി തുടങ്ങീട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ അതിന്റെ ഉദ്ദിഷ്ടഫലം ഇതെവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അടിസ്ഥാനപരമായുണ്ടായിട്ടുള്ള ചില തകരാറുകളാണു് അതിനു കാരണം. അവക്കു് ജോലിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയാണു് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതി. അവരുടെ കോളനികൾ അധികവും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതു് രാജ്യത്തിന്റെ വല്ല മൂക്കിലൊ മൂലയിലൊ മലയിടുക്കുകളിലൊ ആണു്. ഈവക സങ്കേതങ്ങളെല്ലാം അധഃകൃതർക്കു ജോലിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതരത്തിൽ, ജോലി കിട്ടാവുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും വളരെ അകലെയാണു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ഇന്നു് ജോലിക്കുപോകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ പട്ടിണി കിടക്കുന്ന കോളനി നിവാസികൾ വളരെയധികമുണ്ടു്. ഗവണ്മേണ്ടിൽനിന്നും ഇങ്ങിനെയുള്ള കോളനികൾ സ്ഥാപിച്ചു കൊടുത്തപ്പോൾ സാമ്പത്തികമായ നിലയിൽ അവക്കു് ഉയരുവാനുള്ള ഒരു പ്ലാനുംകൂടി ഗവണ്മേണ്ടു് നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പ്ലാൻ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു് അവക്കു് സ്വതന്ത്രരായി ജീവിക്കുന്നതിനു് വാസ്തവത്തിൽ സാധിക്കാതെവന്നിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു് സഹകരണ തത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഈ കോളനികളിലെല്ലാം വ്യവസായങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതാണു്. ബാംബൂ മാറ്റ്സു്, കയർ മേക്കിംഗു് മുതലായ ഇൻഡസ്ട്രീസു് ഈ അധഃകൃത സങ്കേതങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയും, അതു് പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ മുഖേന നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്താൽ അവിടെയെല്ലാം വേണ്ടത്ര ജോലികൾ ഉണ്ടാക്കുവാനും, തന്മൂലം അവരെ സ്വതന്ത്രമായും സാമ്പത്തികമായും ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാനും സാധിക്കുമെന്നാണു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ By paying loans and grants by lending the services of paid Secretaries at Government expense proper engagements and necessary assistance

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Blank Image

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Blank Image

not aware of it by experience, the immense inconvenience due to overcrowding which we have in our railways. This is a matter on which I request those responsible, to bring pressure upon the authorities abroad if that is possible. The first train that steams into the capital of the State does so after 3 p. m. This is a place where people from all parts of the State have to come to transact business in the Courts, in the Huzur Office, in the Food Department and in various other places. In these days when the difficulties of stay in Ernakulam is well known, is it not rather difficult for any person to have to come to Ernakulam to transact some business on a certain day to have to come on the previous day at 3 p. m. I know what the answer will be. There is difficulty in getting rolling stock, coal, engines. There is difficulty in the whole situation. I am not unaware of these difficulties but this I say in the interests of the people, something more should be done by the Government to see that at least 2 local trains are run between Shoranur and Ernakulam. This takes me to the transport policy of this Government. There is absolutely no transport policy. There is a railway; we have pledged the control of the running of the railway to an outside authority for a further period of 20 years. I believe I am correct. And we have absolutely no control over the management or running of that railway except it be that the Diwan has got a place in the Railway Advisory Board and he will be able to tender what advice he may in the interests of the State. The navigation through backwaters and other means of transport also must like the railway, be owned by Government and must be run in the interests of the public. Unless such a policy is adopted the travelling public will be put to very many difficulties. That is a step by way of reform which is long overdue and I believe as a measure of Post-war Reconstruction Government will adopt this policy.

From railways I go to Tramways, a subject I wish to speak something about. The "young and energetic" Member for Forests has received congratulations from more than one Member of this House. I am sorry I cannot agree with them and give like congratulations to the Member for Forests. The budget for Tramways and Forests according to me speaks a sorry story. The havoc, the devastating havoc done to our forests—I make this deliberate statement even after what I heard by way of explanation from the Hon'ble the Diwan President in his speech to this House this Session. There are certain items of Government activity which I believe the Government itself in its heart of hearts thinks are wrong and it is those items I believe which the Diwan President selected for speaking about in detail in his speech. The largest space in that speech has been devoted to the Forest Department. I believe, therefore, that that is the department where the largest amount of criticsim comes in. Now Sir, in 1115, 4·79 lakhs was the revenue from Forests, in 1116 it was 4·79 lakhs, in 1117, 6·53 lakhs, in 1118, 8 and odd lakshs in 1119, 22 and odd lakhs and in 1120, 31 and odd lakhs and in 1121, 28 lakhs of rupees is budgetted for. Please note that in 1120 the revenue budgetted for was 22 and odd lakhs. The Revised Estimate is 31 lakhs. You will see the leaps that have been made during the years between 1115 and 1120. There is an increase of something below 8 fold in the revenue. This increase is not due to any cleverness or activity on the part of the Conservator of Forests. It is because there were trees in the forests which he sold. That is how this increase was made. In the explanatory Memorandum submitted to this House by the Finance Member, it is stated that in 1120 an increase of 13 lakhs by way of revenue is due to what he called intensive extraction of timber from the forests. Intensive extraction; we are glad. But to get that additional revenue of 13 lakhs of rupees this department spent an additional amount of 10·10 lakhs. That is to say, to get 13 lakhs by way of revenue by selling capital, the department incurred an expenditure of 10·10 lakhs. Does it denote a very desirable state of circumstances? I ought to have added, that on the revenue side or on the receipt side something more is to be seen. The Finance Member forgot to refer to it but I find that the Administration Report by the Member for Forests, has referred to it. I would not have dared to state what follows but for the fact but he has done it. In paragraph 169 of the Administration Report for 1119, the Conservator of Forests says:— "The Department has had the proud privilege of having received recognition for its work in connection with war supplies; in that the retired Conservator of Forests Mr. T. Narayana Menon was honoured Rao Sahib." This Rao Sahib must also be placed on the receipt side of the budget for Tramways and Forests, in the year in question. An additional revenue of 13 lakhs and a Rao Sahib by spending 10 lakhs of rupees. I am sure, Mr. President, the young Conservator of Forests must have been greatly encouraged by this recognition of the activity of his predecessor in office and he has, I believe, done sufficient havoc to our forests to earn a full-fledged "Diwan Bahadur".

I wish to offer a few remarks about the expenditure incurred by the Food Department also. But I do it with an amount of hesitation, because we, on this side of this House, are not unaware of the difficulties which face the Food Member. We shall not for a momenf forget that it is this

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Department that stood between the people of the State and public enemies like blackmarketers, profiteerers and hoarders. We will not forget for a moment that during those days in 1118 and 1119 when the food situation was rather critical it is the activities of this department which ensured at least a small ration to the people of this State. But with all this pre-possession in favour of the department, it is rather astounding to the public and the Members of this Legislature that expenses for this department should have gone to such high figures. You see, Sir, that after having budgetted for 6 and odd lakhs in 1120 the department spent during the year an amount of 16 and odd lakhs. I should think, the feelings, the soft feelings which the people have towards the Food Department must be in the minds of the Government also and on account of the beneficient activities of the Food Department. I think a certain amount of immunity from criticism has been earned by this department. Otherwise I fail to understand how such uncontrolled expenditure in the running of that department comes into existence. The rationing in 1120, the rationing machinery in 1120, was in no way superior to that in 1119. In 1120 additional hands, additional officers and additional establishments are being intended for, and without further searching enquiry in the matter, this additional expenditure is seen sanctioned. I feel that the Food Department is eating too much of the food of the people.

Mr. P. V. Raphael *(Comptroller of Finance and Accounts):* Sir, it is now my duty to wind up the proceedings on the general discussion of the budget and in doing so I shall try as far as possible to meet the criticisms that have been levelled against the budget that has been presented to the House. Various criticisms have been offered from different sides of the House. Whether these criticisms come from the Nationalist Party or from the Prajamandalam Party or from the Independent Party, all these criticisms have been viewed as intended for the betterment and advancement of the country at large. It is only in this spirit I believe, that they have been offered and Government on this side accept them in that spirit. These criticisms have been helpful to us in the past and we have always tried to profit ourselves by these criticisms in the preparation of our budgets as much as possible. With these introductory remarks about the criticisms offered I shall now enter into some particular criticisms.

Many Members of this House seem to dislike a surplus budget. Evidently a surplus budget is not ordinarily one to be very much desired for. But I ask the question straight, Sir, where is so much of the surplus in our budget that has been dreaded very much by many of the Members of this Council. Out of a receipt of about 3 crores that have been anticipated we have budgetted also for an expenditure of about 288 lakhs of rupees. Can you call this, Sir, a very considerable surplus considering the abnormal times we are passing through and the various demands that are made upon us from time to time from various parts of the administration. Look around, Sir, to the Provinces and States around you and see the surplus that they are budgetting and compare it with the surplus that we are laying by. In Travancore, Sir, for example I notice that they have bugetted for over one crore of rupees out of an income of over 6½ crores. In Madras too the surplus that has been budgetted was enormous. I am not justifying the surplus that has been set apart in the budget, but I submit that these surpluses are not things to be sligh ted, for our small surplus will stand us well to meet the growing demands that are comi ng upon us in these abnormal times. Also if there are no such demands on us in these times we can well lay by these surpluses for our Post-war Reconstruction schemes. Where is the harm therefore, Sir? Why should you take so much offence at a small surplus that has been budgetted? Has this surplus been provided by stinting the reasonable demands of all the departments of the State? If you examin the budget, Sir, you will find that we have provided very reasonably for all the requirements of the various departments of the State. We have not stinted expenditure any where as compared with our previous budget. I have got details before me, and I can show that the budget we have presented before the House has provided amply for all. Of course we could have provided much more, I do not deny, but we have provided fairly satisfactorily to meet the due requirements of all the departments. I shall just take a few figures here and there and show the House how we have attempted to make increased provisions in many of the departments. And when these figures were analysed it will be found that our budget is not after all a dull one, it is not colourless as have been characterised by some enthusiasts of this House. It is not a colourless budget; it is not a dull budget at all, it is a very colourfull budget and it is an enlivening budget too.

For example, Sir, in this budget we have provided increased allotments under Agriculture. As some Members pointed out we could have well provided for motor tractors and electrical appliances for ploughing and improving our lands. We could have provided for all these things. That is true. But our lands and our conditions are perhaps slightly different from those of Italy

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

and other places where these improved motor tractors, etc., are used. But we have tried, our Agricultural Department has tried with a great degree of success to demonstrate to the public of Cochin improved varieties of implements, improved varieties of seeds and manure, improved kinds of demonstration in various kinds of lands. And it is my firm conviction, Sir, as also will be attested to by Hon'ble Members who impartially look into these things that these demonstrations have benifitted to some extent at least, the people of Cochin. This is proved by the fact, Sir, that there is a cry for more of these demonstration farms. There is cry, Sir, for more of these demonstration farms and to meet this cry, we have provided in this budget for one more demonstration farm this time in the Chittur Taluk where conditions are different from other Taluks. We have provided for deep sea fishing, cattle breeding and for subsidisation of manure. Fifty thousand rupees we have provided only for subsidisation of manure to the ryots. Is that not an encouraging feature? This is besides the provision of for lakhs for the purchase and stocking of manure and other similar provision for the manufacture and sale of improved varieties of implements among the agriculturists.

In the Veterinary Department also, Sir, it has to be pointed out that more and more liberal provisions have been made for new hospitals, for giving better aid to the animals and also for taking measures for improving cattle breeding in our State.

Now, Sir, look at the Panchayats. There also we have made very liberal provisions for the improvement of the villages. An extra amount ot rupees three and a quarter of lakhs has been provided chiefly for minor irrigation over and above the usual provision that we make every year. Is this the sign of a dull budget? Unusually large provisions have been made for original works and road maintenance in the Panchayats and extra allotments have been made under Public Health for Health Visitors and Health Centres. All these things have been provided for and yet Members characterise the budget as colourless. We maintain, Sir, that the provision under education is enormous, 38 lakhs of rupees. It is true that it does not work to more than about 13 per cent of the total revenues excluding the provision under P.W.D. for school buildings. But in reviewing expenditure on education you have to consider one important factor and that is this, expenditure on education is going to remain as a permanent feature, and in all probability it will increase still further as we proceed in years. It is not going to be an expenditure that will fall down unlike the expenditure that has been provided in some other departments which cater probably to the present day needs the war needs. Therefore, Sir, if we have budgetted 38 lakhs now, on education it is sure to go up more and more and in future years we may have to spend enormously for improvement and expansion of education. It is in that a spect that the expenditure provided under education has got to be viewed.

And then, Sir, under Medicine, an Hon'ble Member was pleased to observe that we have provided less under dietary charges. He is true to some extent, as compared with the revised budget. But he has not known the fact that in the revised budget we are providing for an expenditure of about sixty thousand rupees which has been incurred towards milk supply for the previous year. So our expenditure under dietary charges for 1120 proper will work at one lakh and thirty thousand as against one lakh and sixty-eight thousand rupees we are providing for 1121. Can any Member maintain that we are not providing adequately for dietary charges?

Mr. P. Govinda Menon *(Ernakulam)*: When the price of foodstuffs has gone up?

Mr. P. V. Raphael *(Comptroller of Finance and Accounts)*: The price are stabilised now. In 1119 the expenditure on dietary charges was about ninety-three thousand rupees which has gone up to one lakh and 68 thousand in 1121. Is there a more liberal Government than this? Yet Hon'le Members characterise our budget as colourless. Similarly also, Sir, if you take any provision of the budget you will find that we have made amply for the requirements of all the departments. Of course as Finance Member I would have wished very much that we had provided more. I wish I could provide for no surplus at all and take something from our reserves for current expenditure. But if, that be the case you will characterise me and rightly too as imprudent and unwise. After all I have laid by as surplus only a small pittance 11 lakhs of rupees.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: What will be the actual figure?

Mr. P. V. Raphael *(Comptroller of Finance and Accounts)*: Let us not peep into the future. We shall only look to the present. So that, Sir, characterising of the budget as colourless, dull, nothing novel, all these we heard from different sides of the House are not meritted by the budget that has been presented to the House.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly